

WALPO

KONFLIKTIT

HALUATKO ANSAITA RAHAA OPIKELUJESI OHELLA?

LIITY LEGIOONAAN!

Kysy lisätietoja.

TOIMISTO. TALOUS. PALVELU. IT. VARASTO. TEOLLISUUS. > WWW.LEGIOONA.COM

LEGIOONA

JATKUVAAN SATUNNAISEEN TARPEeseen.

LEGIOONA OY, Rehtorinpellonkatu 4 B, 20500 Turku,
Puh. (02) 2333 378 Fax (02) 2337 303

Ti-koti-ko!

Oma koti on mitä parhain syy
juhlaan. Muista siis järjestää
kunnon tupaantuliaiset, mutta hanki
sitä ennen kotisi osoitteesta
www.tys.fi.

TURUN YLIOPPILASKYLÄSÄÄTIÖ

Asuntoja opiskelijoille. Edullisia kesäkoteja kaikille.

Politiikan tutkimuksen klubi ry:n si-
toutumaton äänenkannattaja WALPO

Päätoimittaja
Samuli Maxenius
(smmaxe@utu.fi)

Toimittajat
Saku Lehtinen
Aino Valtanen
Elias Laitinen
Eero Hokkanen
Tomi Nyström
Piritta Jokelainen
Thomas Jokinen
Tuomas Nirkkonen
Maija Karjalainen
Martti Setälä
Jari Mäkinen
Mikael Marisa
Maiju Jääskeläinen
Lauri Lahoniitty
Matti Ohtonen

Kuvaajat ja piirtäjät
Tanja Amper
Aino Valtanen
Maija Karjalainen
Eero Hokkanen
Jani Malino

Kannen kuva
Niko Vähäsarja

Taitto
Samuli Maxenius

Ilmoitusmyynti
Joni Kajander
(jkkaja@utu.fi)
Jussi Lammassaari
(jolamm@utu.fi)
Mikael Marisa
(mjgmar@utu.fi)

Julkaisija:
Turun yliopiston Poliitiikan
tutkimuksen klubi ry
(P-klubi)
Rehtorinpellonkatu 4A, 2.kerros
20500 Turku
www.p-klubi.fi

Levikki
120

Painopaikka
Uniprint, Turku

WALPO 1/09 KONFLIKTIT

4 Pääkirjoitus
Samuli Maxenius

5 Miten vuosi 2009 makaa... ja kenen vieressä?
Lauri Lahoniitty

6 Gazan operaatio israelilaisen silmin
Mikael Marisa

8 Venäjä räjäytti ”jäätynneiden konfliktien” ruutitynnyrin Georgian kasvoille
Thomas Jokinen

11 Maito, uskonto ja isänmaa
Maija Karjalainen

12 Eurooppalainen kaasukriisi
Tuomas Nirkkonen

14 Hidasta jo tahtia, hyvä ihminen
Aino Valtanen

16 Konfliktit ja äkilliset luonnonkatastrofit
Martti Setälä

18 TYY vuonna 0
Tomi Nyström

19 Vuosisadan yliopistouudistus?
Elias Laitinen

20 Sitoen vai sitomatta? - Kamppailukeskustelu
Elias Laitinen

22 Haastattelussa valtio-opin professori Hannu Nurmi
Saku Lehtinen

23 Haastattelussa valtio-opin professori Eero Palmujoki
Saku Lehtinen

25 Arvostelussa Emma Salokoski Ensemble: Veden alla
Piritta Jokelainen

26 Toimittajan hommissa Turun maakuntaradiossa
Maiju Jääskeläinen

28 Kansainvälistä kopoa ja kirjaamattomija tavoitteita
Eero Hokkanen

30 Mielenosoittajan kymmenen käskyä
Matti Ohtonen

32 P-klubin hallitus 2009
Jari Mäkinen

PÄÄKIRJOITUS

MUUTOKSEN AIKA?

Alkuvuoden suurimmaksi keskustelunaiheeksi yliopistolla on noussut yliopistolakiin suunnitellut muutokset sekä niiden seuraukset opiskelijatasolla. Yliopiston hallinnon muuttaminen ulkopuolisten johtamaksi sekä EU/ETA-maiden ulkopuolisille opiskelijoille suunnitellut lukukausimaksut ovat herättäneet eniten vastustusta lain muutossuunnitelmassa. Yliopistolain uudistuksia on kritisoitu laajalla rintamalla ylioppilaskunnista aina tieteen tekijöiden liittoon ja professoriliittoon saakka.

19.2. järjestettiin lakia vastaan mielenosoituksia useassa yliopistokaupungissa ympäri Suomea. Turussa Yliopistonmäellä järjestetyssä mielenilmauksessa oli paikalla Turun Sanomien mukaan vain noin 150 ihmistä, mikä on varsin vähäinen määrä aiheen merkittävyyteen nähden. Turun mielenosoituksen järjestämisessä olisi ollut hieman toivomisen varaa. Myöskään muissa kaupungeissa ei saatu mitään valtaisia massoja liikenteeseen, vaikkakin Helsingissä opiskelijat valtasivat yliopiston hallintorakennuksen vuorokaudeksi.

Pklubille ja sen toiminnalle merkittävin muutos lain myötä tulee olemaan mahdollinen laitosneuvostojen lopettaminen, joka karsisi opiskelijoiden edunvalvontamahdollisuuksia huomattavasti nykyisestä tilanteesta. Laitosneuvostojen lopettaminen siirtäisi opiskelijoiden vaikutuskanavat astetta ylemmälle tasolle eli tiedekuntaneuvostoihin, josta vaikutusmahdollisuudet opiskelijaa lähinnä olevan laitoksen

toimintaan huononisivat radikaalisti. TYYn kantalaaitosneuvostojen kohtalosta on, että jokaisen tiedekunnan tulisi itse voida päättää hallinnostaan. Tällöin laitosneuvostojen säilyminen olisi täysin mahdollista.

Merkittävänä ongelmana muutosten suunnittelussa ja totuttamisessa on ollut informaation puute. Niin opiskelijoiden ainejärjestöt kuin laitosten henkilökuntakin ovat valitelleet tietojensaannin hankaluutta ja sen tulemistä vasta viime hetkillä ennen päätöksentekoa. Näin kunnan kannanottoa ei ehditä aiheesta tehdä ennen kuin se on jo myöhäistä.

Laitosneuvostojen lopettaminen olisi merkittävä takaisku yliopiston sisäisen demokraattisuuden kannalta ja opiskelijoiden edunvalvonta kärsisi lakkauttamisesta huomattavasti. Muutos on tulossa, mutta onko suunta väärä?

Lopuksi vielä pari sanaa päätoimittajan tuntemuksista näin ensimmäisen lehden valmistuttua. Viimehetkellä valittuna ja arkailen tehtävään lähteneenä paine lehden tason ylläpitämiseksi on ollut mielessä alati. Lehden teko on tosin muuttunut mielekkäämmäksi koko ajan, vaikka töitä siinä riittääkin. Kiitos kaikille ensimmäisen numeron tekoon osallistuneille ja tervetuliaistoivotus kaikille halukkaille tulla mukaan tekemään lehteä.

-Samuli

PUHEENJOHTAJA

MITEN VUOSI 2009 MAKAA... JA KENEN VIERESSÄ?

Vähän alle vuoden päästä, siis ensi tammikuusta alkaen Turussa on enää kaksi yliopistoa. Konsortion jälkeen Turun yliopistossa on tietävästi seitsemän tiedekuntaa ja yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa todennäköisesti kolme laitosta. Muuta ei tässä vaiheessa tohdi sanoa kukaan. Täsmällinen ja tarkka tieto tulevista päätöksistä vaikuttaisi olevan laitoksillakin hakusessa. Varmaa asiassa on vain se, että tämä vuosi on viimeinen ennen rakenneuudistusta. Samalla tämä on myös kriittisin vuosi kaikille niille, jotka haluavat tulevan yliopiston muotoon vaikuttaa. P-klubin osalta voimme pyrkiä vähentämään uudistuksen mahdolliset negatiiviset vaikutukset opiskelijoiden vaikutusmahdollisuuksiin ja luonnollisesti pitämään jäsenistömme tiedotettuna kaikista uusista käänteistä.

Ajankohtaiseksi asiaksi tälle vuodelle nousee myös rakkaan toimistomme remontti. Ainakin toinen kanssavuokraajistamme on jo nyt ilmoittanut halukkuutensa lopettaa osaltaan vuokrasopimuksen. Toisaalta ainakin laitoksilla ollaan suhtauduttu ymmärtäväisesti tulevaan evakkoomme. Nähtäväksi kuitenkin jää, löytyykö toimistomme tulevaisuudessa eräästä vanhasta arvokkaasta puutalosta yliopistokampuksen keskiössä.

P-klubin hallitus koki vuodenvaihteessa melkoisen kasvojenleikkauksen, kun vain kaksi vuoden 2008 jäsentä valittiin jatkamaan myös tämän vuoden puolelle. Tietotaito ei klubin vahvojen ja vanhojen perinteiden ansiosta ole kuitenkaan hävinnyt mihinkään. Jos kohta uusi hallitus tarttuu haasteisiin erilaisella otteella kuin edeltäjänsä, on se varmasti vain tuoreiden ideoiden ja nuoruuden mukanaantuomaa innokkuutta. Tänä keväänä avautui myös monelle p-klubilaiselle tilaisuus päästä mukaan vallan ko-

vaan ytimeen, kun sekä laitosneuvostoista että tiedekuntaneuvostosta vapautui yhteensä kuusi opiskelijaedustajan paikkaa. Järjestömme yhäti jatkuvasta elinvoimasta kertoo se, ettei yhteenkään tarvinnut hakea ehdokkaita kera kissojen ja koirien.

Ensi tammikuusta alkaa myös P-klubin juhluvuosi. Varainhankinnan merkitystä tulevia suunnitelmia varten ei voine korostaa liikaa. Tämän ja ensi vuoden aikana tullaan tarvitsemaan juhlien suunnittelussa ja valmisteluissa myös paljon vapaaehtoisia. Tästä ja monesta muustakin syystä jäsenistön aktivoiminen mukaan ai-nejärjestömme toimintaan on elintärkeää ja pohdintaa esimerkiksi toimikuntien tulevaisuudesta jatketaan edelleen.

Tulevasta vuodesta tulee varmasti haastava. Syyskokouksessaan paikalla ollut jäsenistö kuitenkin valitsi keskuudestaan hallituksen, joka ei varmasti kaihda näitä tai muitakaan tulevia haasteita. Kyseisen hallituksen puolesta haluan kiittää jäsenistöä siitä luottamuksesta, jota meihin osoititte!

Konflikteja odotellen,

-Lauri

GAZAN OPERAATIO ISRAELILAISIN SILMIN

Jokin aika sitten Israelin armeija toteutti hyökkäyksen Gazan kaistaleelle. Operaation päämäärä oli muuttaa Etelä-Israelin turvallisuustilannetta. Hamas ampui päivittäin kymmeniä raketteja Israelilaisiin kaupunkeihin kahdeksan vuoden ajan. Taisteluiden aikana yli tuhat palestiinalaista kuoli, heidän joukossaan suuri määrä naisia ja lapsia. Mutta miten israelilainen näkee tapahtuneen?

Suurin osa Eurooppalaisista näkee kuvat televisiossa ja tietäen sotilaallisten voimasuhteidenerothekääntyvät herkemmin palestiinalaisten puolelle.

Yritän avata mieltäsi näkemään toisenkin puolen, ja millaisen mielipiteen ikinä muodostatkin, ainakin olet hiukan fiksumpi. Mitä kirjoitan on täysin oma mielipiteeni, eikä todellakaan aja mitään agendaa.

Ennen kuin aloitamme matkamme tämän humanitäärisen tragedian kääntöpuolelle, tahdon sinun ottavan huomioon seuraavat asiat:

A. Hamas otti poliittisen vallan Gazan kaistaleella, näin ollen he ovat sen virallinen hallitus. Näin Israelin pommittaminen raketein ei poikkea tilanteesta, jossa venäläiset laivat pommitaisivat Turku.

B. Pitäen mielessä kohdan A, Israelin pommittaminen raketein on yhtä kuin sodanjulistus.

C. Hamas on terroristijärjestö, joka on viimeiset 20 vuotta organisoinut itsemurhapommituksia Israelissa tappaen paljon viattomia ihmisiä, mukaan lukien naisia ja lapsia.

D. Hamas ei tunnusta Israelin

olemassaoloa, ja yksi sen päämääristä on Israelin tuhoaminen.

E. Hamas on ampunut raketteja Israeliin kahdeksan vuoden ajan, ei vain ennen Israelin hyökkäystä.

Kannattaako Israelin kansa hyökkäystä Gazaan, ja mitä he ajattelevat vastapuolen henkilötappioista, mukaan lukien viattomien kuolemat?

Suurin osa isrealilaisista kannatta sotatoimia, poislukien vähemmistönä olevat vasemmistoryhmät. Olemme tilanteessa, jossa ylivoimaisesti suurin osa siviilikuolleisuudesta on palestiinalaisia. Näin on koska osa Hamasin strategiaa on taistella siviilien seassa. Monet heistä eivät edes käytä univormua. He ansoittavat sairaaloita ja kouluja sekä käyttävät niitä tukikohtinaan, joten he näin ollen käyttävät siviiliväestöä kilpenä, joka suojaa Israelin armeijan vastaiskuilta. Pikainen käynti googlessa ja youtubessa antaa tästä jo paljon todisteita.

On naurettavaa ajatella, että sotilaamme jotka joutuvat tuli-

tuksen kohteeksi eivät vastaisi tuleen.

Nuori varusmies pelkää kuolemaa enemmän kuin vahingossa viattomiin ihmisiin osumista. On tarpeetonta sanoa, että Israelin puolustusvoimien (IDF) säännöt kieltävät viattomien ihmisten surmaamisen, jollei oma henki ole vaarassa.

Kuitenkin jos välttäisimme riskin aiheuttamista sivullisille, emme pystyisi alkuunkaan toimimaan Gazassa. Gaza on ahdas ja tiiviisti asutettu. Hamas operoi siellä missä siviilikuolleisuus aiheuttaa Israelille enemmän vahinkoa kuin heidän rynnäkkökiväärinsä. Hamasin tuhoaminen on kuitenkin osa operaation päämäärää. Tästä syystä pommitimme YK:n rakennuksia ja Suomen kirkon ulkomaanavun klinikkaa. Jos Hamas käyttää rakennuksia, niistä tulee maalitauluja.

Mitä mieltä Israel on YK:sta ja kansainvälisestä mielipiteestä?

Peruskansalainen kutsuu UN:nä nimellä "United Nothing". Valtio ottaa YK:n tietenkin vakavammin, mutta vähemmän vakavasti kuin aiemmin. YK:n ihmisoikeustuomioistuimien tuomitseminen Israelin ihmisoikeusloukkauksista jatkuvasti, kun taas haasteet Irania ja Syyriaa vastaan ovat vähäisiä. Muistutan, kuinka Iranissa homoja hirtetään julkisesti kaupunkien keskustoissa ja Syyrian

hallinto murhauttaa poliittisia kilpailijoitaan. Iranin presidentti kehottaa tuhoamaan Israelin, ja karkoittamaan juutalaiset takaisin Eurooppaan, joskin hän on ystävällisemmästä päästä. Silti hän on tervetullut YK-neuvostoon. Kuvitelkaa Israelin pääministeri sanomaan, että ”Suomi tulisi tuhota”.

29.1.09 Sri Lankan armeija pommitti viattomia sivullisia operaatiossaan Tamilitiikereitä vastaan. Missä oli YK? Missä oli YK Ruandan tai Sudanin kansanmurhissa? Euroopassa nämä tapahtumat saavat medianäkyvyyttä huomattavasti vähemmän kuin Israelin teot Palestiinassa. Kun Ruandassa tapetaan miljoona, eivät eurooppalaiset vaivaudu kadulle, mutta kun IDF hyökkää Gazaan on kaduilla satojatuhansia mielenosoittajia ja Espanjan pääministeri sanoo Israelia murhaajaksi. Missä on Espanjan pääministeri nyt, kun sotku on Sri Lankassa?

Tästä syystä monet täällä eivät pidä eurooppalaisista. Tämä on todella valitettavaa. Meidän tulisi pitää yhtä länsimaisina demokratioina. Nämä ovat asioita joita mielenosoittajien tulisi harkita.

Mielipiteitä Iranista

Sitten vielä Iran. Maata hallitsee joukko uskonnollisia fundamentalisteja. Iran ei vastusta vain Israelia ja Yhdysvaltoja, vaan länsimaisuutta yleensä. En haluaisi ottaa tätä esille, mutta Iran on meille yhtä vaarallinen kuin Hitler. Jos Eurooppa ei tee tarpeeksi estääkseen Irania hankkimasta ydinasetta, se kostautuu meille. Itse vain toivon IDF:än tekevän jotakin, kuten Osirak-reaktorin pommittaminen 1982.

Loppukaneetti

Suurin osa israelilaisista, vaikkaakin tukivat Gazan operaatiota, olivat surullisia nähdessään kaistaleen tuhoutumisen. Toivon vain, että seuraavalla kerralla palestiinalaiset äänestäisivät valtaan hyvän ja arvollisen johdon, ja että rauha tulisi.

Juuri nyt tulevaisuus ei näytä valoisalta, mutta jos Saksa pystyi rauhaan muun Euroopan kanssa ja jättämään menneisyyden taakseen, niin ehkä mekin pystymme siihen.

Haastateltavana:
Yotam Ohayon, Israel.

VENÄJÄ RÄJÄYTTI ”JÄÄTYNEIDEN KONFLIKTIEN” RUUTITYNNYRIN GEORGIAN KASVOILLE

Jo pitkään ennustettu Venäjän sotilaallinen ja poliittinen offensiivi Georgiaa vastaan käynnistyi elokuun vuonna 2008. Ainoan yllätyksen tuotti Venäjän operaatioiden käynnistyminen Etelä-Ossetiasta Abhasian sijaan, jossa kesän aikana tilanne oli tasaisesti kiristynyt.

Etelä-Ossetian puolisolitaallisten joukkojen hyökkäykset elokuun 7.- 8. päivien välisenä yönä jättivät Tbilisille vain huonoja reagoimisvaihtoehtoja. Jos Georgia olisi jatkanut yksipuolista pidättäytymistä sotatoimista, olisi tämä johtanut korjaamattomiin humanitäärisiin, alueellisiin ja vähintään sisäpoliittisiin vahinkoihin. ”Perustuslaillisen tilan” palauttamisyritys Etelä-Ossetiaan, joka siis Abhasian tavoin on kansainvälisoikeudellisesti kiistatta osa Georgiaa, johti avoimeen sotaan Venäjän kanssa, joka jo vuosia on kiristänyt suhteita Georgiaan ja tukenut Etelä-Ossetian ja Abhasian separatisteja.

Moskovan sotilasoperaatiot ja propagandasota ovat toisintoja vuosien 1992 Transnistrian ja vuoden 1993 Abhasian salamasodista. Ajankohta oli niin ikään perinteinen. Venäjä on kuluneiden vuosien aikana toistuvasti järjestänyt sotilaallisia välikohtauksia elokuussa, jolloin Euroopan poliittiset johtajat ja viestimet ovat lomanvietossa. Erotuksena jo perinteeksi muodostuneille provokaatioille, viime vuoden operaatiot ovat olleet systemaattisempia, pidempikestoisia ja eskalaatitotasoltaan vakavampia kuin edellisinä vuosina nähdyt. Keskitettyään lisäjoukkonsa Abhasiaan alkuvuodesta ja laajennettuun sotilaallista infrastruktuuriaan

alueella kesän alussa, Moskova siirsi yllättäen painopisteensä Etelä-Ossetiaan.

Heinäkuun alussa salamurhayriksen kohteena oli suurta osaa

Moskovan sotilasoperaatiot ja propagandasota ovat toisintoja vuosien 1992 Transnistrian ja vuoden 1993 Abhasian salamasodista.

Etelä-Ossetiasta hallitsevan Tbilisin tukeman Etelä-Ossetian väliaikaishallituksen johtaja Dimitri Sanakojev. Räjähdykset haavoitti tämän henkivartijoita. Provokaatiot jatkuivat, kun Moskova tunnusti hävittäjiensä lentäneen tiedustelua ja taistelutehtäviä Etelä-Ossetian yllä. Tällä Venäjä pyrki estämään Georgiaa lennättämästä miehittämiä tiedustelulennokkejaan Etelä-Ossetian ja Abhasian alueilla. Tässä onnistuttuaan separatistit ja venäläiset saattoivat valmistella ja

siirrellä joukkojaan ennen elokuun operaatioita pelkäämättä paljastumista.

Georgian poliisivoimat joutuivat tienvarsipommiräjähdyksen sarjan kohteeksi raja-alueiden läheisyydessä heinäkuun puolivälissä. Heinäkuun lopulla ja elokuun alussa Venäjän kontrollissa olevat Etelä-Ossetian separatistit tulittivat toistuvasti Georgian puolella olevia kyliä sekä tuhosivat Georgian puhelinverkkoantenneja raja-alueen tuntumassa. Samaan aikaan venäläisdiplomaatit väittivät georgialaisviranomaisille iskujen tekijöiden olevan Venäjän kontrollin ja ”rauhanturvaajien” ulottumattomissa. Moskovassa olevat viranomaiset taas oikeuttivat iskut syyttämällä Georgiaa aggressiivisesta käytöksestä.

Elokuun seitsemäntenä päivänä Georgian presidentti Mihail Saakashvili piti suoran televisio-puheen, jossa julisti yksipuolisen tulitauon ja pyysi vastapuolta tekemään samoin. Poikkeuksellisen sovitteluvasti Saakashvili ehdotti neuvotteluja vahvistaen samalla maan pitkäaikaisen tarjouksen laajasta autonomiasta Etelä-Ossetialle Venäjän toimiessa autonomian takuumiehenä. Saakashvilin puheen jälkeen hyökkäykset georgialaiskyliä vastaan kiihtyivät. Anevin kylä tuhoutui lähes täysin, Tamarashinin ja Prisin kylät joutuivat tykistökeskitysten kohteeksi ja Kurtan poliisiasema tuhottiin.

Georgian joukot vastasivat tuulen elokuun 7. päivän iltana. Samalla georgialaisjoukot aloittivat

etenemisensä kohti Tshinvalia. Presidentti Saakashvili ilmoitti maan pyrkivän nyt ”perustuslaillisen tilan” palauttamiseen Etelä-Ossetiasa, mihin Georgialla kansainvälisyydellisesti onkin täysi oikeus. Abhasian, Etelä-Ossetian ja Adzharian separatistialueiden re-integraatio oli Saakashvilin tärkeimpiä poliittisia tavoitteita tämän noustua valtaan ”ruusuvallankumouksen” myötä vuonna 2004.

Etelä-Ossetian joukkojen perääntyessä taistelut siirtyivät Tshinvalin ympäristöön. Venäjän propagandan mukaan Georgia oli hyökkäyksellään ryhtynyt ”etnisiin puhdistuksiin” ja ”kansanmurhaan” Etelä-Ossetiassa. Venäjä on viime vuosien aikana jakanut käytännössä kaikille eteläosseteille Venäjän kansallisuuden. Tämän seurauksena pääministeri Putin saattoi julistaa 8.8.2008 lähtien Venäjän nyt puolustavan kansalaistensa ihmisoikeuksia ja ”rauhanturvaajia” lähettämällä Etelä-Ossetiaan 150 panssari- ja miehistönkuljetusvauhua ja kaikkiaan 10 000 sotilasta.

Lännen rakoileva rintama ja historian ”uusi tuleminen”

Olettaen, että Venäjä aikoo jatkaa voimapolitiikan tiellä, sai se Georgian konfliktista tuoretta tietoa lännen hajanaisesta rintamasta ja siitä johtuvasta kyvyttömyydestä asettaa Venäjän tielle muitakin kuin epätoivoisia, verbaalisia esteitä. Tiedon lännen epäyhtenäisestä Venäjä-politiikasta ei pitäisi tosin tulla yllätyksenä. Länsi, ja etunenässä Eurooppa, osoitti elokuussa 2008, että se ei ole hyödyntänyt sille 70 vuotta aiemmin tarjottua opetusta yhteisen rintaman tärkeydestä kohdattaessa voimapolitiikkaan turvautuvia haastajia. Syyskuussa tuli nimittäin pyöreitä vuosia täyteen maailmanhistoriallisesti merkittävästä vuoden 1938 Münchenin kokouksesta, joka ennakoiti toista maailmansotaa.

Lännen vastaus Georgian konfliktiin tuntuu jakautuneen kahden osaan. Washingtonin ja Brys-

lin toimet ovat hyvin erisuuntaiset. Euroopan unioni on omistautunut lyhyen aikavälin haasteiden ratkaisemiseen ja siksi sen ensisijainen prioriteetti on ollut varmistaa venäläisten joukkojen vetäytyminen Georgian puolelle ulottuvilta puskuri- vyöhykkeiltä. Venäjä on asettanut tämän ehdoksi sen ”rauhanturvaajien” korvaamiselle kansainvälisillä joukoilla ja Euroopan unioni on vastannut tähän lähettämällä Georgiaan 200 tarkkailijaa. Tarkkailijoiden lähettämisen suurin ongelma on se, että sopimus johon operaatio perustuu, ei ole Moskovalle mieluisa ja siksi sen intresseissä on sopimuksen määrittelemien tehtävien hankaloittaminen.

ETYJille on konfliktin ratkaisemisessa tarjottu liian suurta roolia. On kummallista ajatella, että organisaatio, jonka jäsen on ollut aktiivinen, sotilaalliseen voimaan turvautunut osapuoli itse konfliktissa, pystyisi uskottavasti toimimaan samaisen konfliktin välittäjänä. Ajatus on vähintäänkin kyseenalainen ja sitä kylvetäessä unohdetaan helposti, että Venäjä onnistui jo ennen viimeisimpiä sotatoimia marginalisoimaan ETYJin tarkkailuoperaation hyvin tehokkaasti. NATOa luonnollisesti vaivaa sama epäyhtenäisyys, mikä piinaa Euroopan unioniakin. Sen turvatuksi paljastettiin paperitiikereiksi, mutta todellista velvoitettahan sillä ei ollut Tbilisin tukemiselle. Georgia kun ei ollut jäsenmaa. Lisäksi NATO:n eurooppalaisten jäsenten heikkous näyttää olevan ilmeinen haluttomuus sekä voimattomuus asettaa sotilaallista voimaa sen arvojen tueksi useampaan kuin yhteen operaatioon kerrallaan.

Euroopan unionin yhteisen linjan puuttumista Moskova hyödyntää nyt ja tulevaisuudessa.

Euroopan unioni on löytänyt hataran yhteisen linjan ja asettanut Georgian puolelle poliittisesti ja nähtävästi myös taloudellisesti, mutta on ollut täysin kyvytön tuomitsemaan Venäjän toimia saati laatimaan strategiaa tulevaisuuden varalle. Eurooppa on joutunut useiden Moskovan eri painostuskeinojen kohteeksi ja Venäjä on pystynyt Euroopan hajanaisuuden vuoksi murtaamaan unionin yhteisen rintaman ja painostamaan sen jäsenvaltiot kahdenvälisiin neuvotteluihin. Euroopan unionin yhteisen linjan puuttumista Moskova hyödyntää nyt ja tulevaisuudessa. Euroopan unionin lyhyelle aikavälille suunnatuista toimista ei ole kokonaisvaltaiseksi strategiaksi ja sen Kreml tiedostaa. Moskovan ajama, NATO:n kiertävä Euroopan unionin ja Venäjän välinen yhteinen turvallisuussopimus olisi viimeisin naula länsimaiden yhteisen idänpolitiikan arkkuun.

Yhdysvaltain reaktio ja vastatoimet ovat selkeämmin hahmotettavissa osaksi pitkän tähtäimen strategiaa, jonka mukaisesti se pyrkii rohkaisemaan entisten Neuvostoliiton alusmaiden johtajia asettumaan Moskovaa vastaan. Suurin heikkous löytyy strategian jalkauttamisesta. Ainakaan Kaukasus ei toistaiseksi ole Washingtonin prioriteettilistalla etusijalla ja sen harjoittaman strategian vaativa sotilaallinen tuki on sidottu Irakiin ja Afganistaniin. Yhdysvaltojen suhtautuminen ja suhde Georgiaan tuskin muuttuu suuntaan tai toiseen vaikka valtapuolue vaihtuikin. Obaman uskotaan tässä suhteessa jatkavan jotakuinkin edeltäjänsä linjoilla.

Mitä länsi sitten voisi oikeasti tehdä? Euroopan unionille olisi äärimmäisen tärkeää heti alkuun löytää keinot tuomita Venäjän harjoittama ”passien jakelu politiikka” lähialueillaan, sillä seuraavan kerran tämä taktiikka voi kolahtaa Euroopan kasvoille unionin etupihalla Ukrainassa. Tarkkailijoiden lähettäminen on toki tärkeää, mutta sitä missiota tulisi tukea myös puolueettomilla rauhanturvaajilla, joiden sijoittamiseen pyyntö voitai-

siin saada Georgialta. Venäläisrauhanturvaajien oleskelu konfliktialueella on yhtä absurdia kuin jos Serbia lähettäisi rauhanturvaajia Kosovoon. Suurin virhe olisi hakea tällaiselle operaatiolle Ranskan ehdottamaa YK:n tukea, sillä sellaisen operaation Moskova joko kaataisi veto-oikeudellaan tai viivyttäisi sen käynnistymistä kauaksi tulevaisuuteen.

Venäjän ei onnistunut konfliktia edeltävänä aikana ram-pauttamaan Georgian taloutta painostuksellaan vaan länsimaiden tuella sitä pystyttiin kehittämään suotuisaan suuntaan. Lännen tulisi muistaa, että sillä on siis vielä mahdollisuuksia tässäkin pelissä. Eurooppalaisten on syytä vahvistaa toimintaansa ulkomaisten investointien ohjaamiseksi Georgiaan, sillä vain tätä kautta voidaan jatkossa välttyä täydeltä riippuvuudesta Venäjän kautta kulkevasta energiasta. Selkeällä mandaatilla

varustettu rauhanturvaoperaatio sekä vaihtoehtoisen energian alku-lähteen, Azerbaidžanin rohkea tukeminen voisi osoittaa Georgian olevan luotettava kohde uusien investointimahdollisuuksien etsivälle kansainväliselle pääomalle. Jos länsi sijoittaisi yhtä paljon Georgiaan kuin omiin horjuviin pankkeihinsa, voitaisiin Venäjän taktiset voitot Kaukasuksella kääntää strategisesti ajateltuna Pyrrhoksen voitoiksi.

Toisen maailmansodan jälkeen diplomaattia säilytti paikkansa poliittisten ongelmien ratkaisemisessa, mutta vain demokraattisten valtioiden kesken. Diktatuureja ja yhden puolueen autoritäärisiä järjestelmiä vastaan länsi asetti kovan kovaa vastaan sodankin uhalla, josta konfliktin estäjinä esimerkkeinä nykypolville ovat säilyneet Kuuban ohjus kriisi ja kahden supervallan asevoimien kohtaaminen Checkpoint Charliella. Nyt, syksyllä 2008, tuo vuoden 1938 Münche-

nin tärkeä opetus tiukasta, mutta tietyin reunaehdoin neuvotteluihin valmiina olevasta, yhteisestä rintamasta tuntuu painuneen täysin unholaan. Fukuyaman nimeen vannovien harmiksi historia ei suinkaan ole loppunut eivätkä sen opetukset menettäneet arvoaan. Historia vain on valitettavasti suljettu ja unohdettu arkistojen uumeniin pölyttymään.

Kirjoittaja toimii tutkimusavustajana Konfliktien ja terrorismin tutkimusryhmässä (RGCT)

Kasva ihmisenä

Koti keskellä kylää

Ma, Ti, To 16.30-02.00
Ke, Pe, La 16.30-03.00
Su 18.00-02.00

Inspehtoorinkatu 4

Hyvää juomaa ja luettavaa.

Pelejä, internet, avoin WLAN

Ma - To 12 - 02
Pe - La 12 - 03
Su 14 - 00

kauppiaskatu 4

Maito, uskonto ja isänmaa

- Suomi-kuva pohjoismaalaisten taidemaalareiden näyttelyssä

Lillen taidemuseossa Pohjois-Ranskassa järjestetyssä näyttelyssä esiteltiin seitsemän pohjoismaalaisen taiteilijan töitä 1800-luvun lopulta. Maalausten välittäjä kuva Suomesta oli harras ja harmaa.

Näyttelyyn valittujen taiteilijoiden joukosta pisti silmään muutamia tuttuja nimiä kuten August Strindberg, Edvard Munch. Meidän euroviisuedustajamme tällä kertaa oli Albert Edelfelt. Suomalaisen kuvanveistäjä Ville Vallgrenin töitä oli myös mukana näyttelyssä, mutta niistä parista kipsinaamioista ei riitä tarpeeksi sanottavaa tähän kulttuuriartikkeliin.

Jostain syystä monet pohjoismaalaiset maalarinalut lähtivät 1870-luvun paikkeilla Pariisiin haistelemaan ison kaupungin ilmaa ja etsimään näyttelymahdollisuuksia. Näitä pohjoisen veikkoja ei viehättänyt sen ajan maalaustrendi impressionismi. Sen sijaan he matkustivat pummilla maaseudulle maalaamaan lampaita ja pensaitoja ulkoilmassa. Tätä ruvettiin sitten kutsumaan nimellä plein-airisme eli ulkoilmamaalaus. Eivät varmaan arvanneet köyhät maalarinalut aloittavansa uutta suuntausta istumalla keskellä peltoa. Myöhemmin ja vähän rikkaampina useimmat maalareista matkustivat takaisin kotimaihinsa maalaamaan myös niiden peltoja.

Näyttelyn alussa esiteltiin juuri tällaisia ulkoilmakuvia. Niiden rivin jatkeena roikkui Edelfeltin maalaus Louis Pasteurista. Kyllä, se on se maidon pastöroinnin keksijämies. Ulkoilmamaalauksen ja pastörointimiehen esteettisen yhteyden selvittäminen kesti jonkin aikaa. Kävi ilmi, että meidän

Edelfeltimme olikin keksinyt vielä uuden maalaussuuntauksen, ulkoilmamaalauksen sisätiloissa (plein-airisme d'intérieur). Miten nerokasta! Ei muuta kuin malli ikkunan eteen seisomaan ja valon eri vivahteet kankaalle niin kaikki tykkää. Maalaus oli ilmeisesti Edelfeltin kansainvälinen läpimurto.

Seuraavassa osiossa esillä oli taiteilijoiden ulkoilmakuvauksia heidän omista kotimaistaan. Norjalaisten vuonojen ja ruotsalaisten soiden joukossa oli Edelfeltin suomalainen järvi. Harmaa vesi ja korkeat männyt järven rannalla ovat tyypillisiä suomalaisille järvenrannoille, mutta Edelfeltin rannalta löytyy myös rukoilemaan kokoontunut seurakunta. Kivien päällä istuvat naiset ja lapset sekä järven selkää vasten erottuva pappi muistuttavat siitä, miten tiiviissä ja symbioottisessa yhteydessä me suomalaiset elämme luonnon ja uskonnon kanssa. Toista näytteillä ollutta teosta maalatessaan Edelfelt istui Helsingissä pakkasessa yrittäessään vangita Suomenlahden jäätymistä ja pilvien harmautta kankaalle.

Edelfeltin maalaukset loppuivat tähän, sillä viimeinen osio käsittelee ainoastaan skandinaavista sielunmaisemaa. Pieni viittaus suomalaiseseen sielunmaisemaan löytyi lehdistöpaketista, jonka mukaan kuuden vuosisadan ruotsalais-hallinnon ja venäjän tsaarin alaisuuden johdosta suomalaisuutta kuvaa parhaiten isänmaallisuus. Suomalaisten taiteilijoiden kirjailijoista säveltäjiin korostetaan olleen vahvasti isänmaallisia ja ilmentäneen sitä teoksissaan. No tiedä häntä, mitä Edelfelt on miettinyt pastörointimiestä maalatessaan. Kai Suomessa juotiin jo silloin paljon maitoa.

Lähteet: Palais des Beaux-Arts de Lille (www.pba-lille.fr)

Kirjoittaja on aloitteleva taidekriitikko ja harkitsee silmälasien hankkimista.

EUROOPPALAINEN KAASUKRIISI

Jokavuotinen kiista maakaasun hinnasta ja rästimaksumista Venäjän ja Ukrainan välillä saatiin päätökseen 20.1.2009. Tällä kertaa kiistely johti tilanteeseen, jossa maakaasun toimitukset pysähtyivät kolmeksi viikoksi täysin sekä Ukrainaan, että lähes 20:en Euroopan Unionin jäsenvaltioon. Kiista saatiin ratkaistuksi vasta neuvottelujen jälkeen, joissa Euroopan Unioni toimi välittäjänä.

Konfliktin syyt

Sekä taloudelliset, että poliittiset syyt ajavat Ukrainan ja Venäjän taistelemaan kaasun hinnasta. Venäjän ja Ukrainan energiakauppaan liittyvät konfliktit ovat erittäin monimutkaisia erityisesti, koska rakenteelliset ongelmat Neuvostoliiton energiajaketuon jäljiltä ovat purkamatta.

Taloudelliset syyt johtuvat kaksois-monopolista: Venäjän tuotantomonopolista ja Ukrainan kauttakulkumonopolista. Venäjä tuottaa lähes kaiken Ukrainan maakaasusta. Ukrainalla taas on lähes monopoliasema, koska noin 80 prosenttia Euroopan Unionin jäsenvaltioiden Venäjältä ostamasta kaasusta kulkee Ukrainan läpi.

Muut syyt vaihtelevat Keski-Aasian energiatoimituksista kylmään talveen, Euroopan Unionin energiasisämarkkinoiden synnystä Venäjän huo-

noon investointiympäristöön ja venäläisten ja ukrainalaisten energia- ja poliittisten eliittien intresseistä kaupan läpinäkyvyyteen.

Tässä kontekstissa Venäjä ja Ukraina pyrkivät paitsi ottamaan kaiken rahallisen voiton irti omasta neuvotteluasemastaan, myös käyttämään monopoliaan poliittisena välineenä saavuttaakseen strategisia tavoitteitaan. Venäjällä nämä vaihtelevat Ukrainin opposition tukemisesta WTO-jäsenyyteen. Ukrainassa taas johtava eliitti toivoo lähempää suhteita Euroopan Unioniin.

Nämä muuttajat ovat pysyneet vakioina jo oranssista vallankumouksesta lähtien. Yksi asia on talouskriisin jäljiltä kuitenkin muuttunut radikaalisti. Joidenkin tilannetta seuranneiden mukaan Venäjän ja Ukrainan poliitikoista huokui jopa epätoivoinen mieliala. Maiden tyhjät pankkitilit energian, teräksen ja alumiinin hintojen laskiessa

maailmanlaajuisesti toi nöyryyden neuvottelijoiden kasvoille. Tämä näkyi, kun Venäjä toivotti komission samaan pöytään Moskovaan, sekä lähetti neuvottelijansa Brysseliin. Venäjä lupautui myös lähettämään energiavirkamiehensä selvittämään Venäjän asemaa eurooppalaisille energiaministereille. Suora Euroopan komission puuttuminen kolmansien osapuolien väliseen konfliktiin oli poikkeavaa edelliseen, tammikuun 2006 kriisiin verrattuna.

Gazpromin kyvyttömyys (jo toiseen kertaan) taata energiatoimitukset asiakkailleen Ukrainan läpi on huomattava tahra sen maineeseen. On hyvin kyseenalaista, että Venäjä kykenisi palauttamaan taloutensa tasapainon ja hitaasti katoavan valtansa ja uskottavuutensa kykenemättömyydellään toimittaa asiakkailleen näiden tilaamia tuotteita. Kaasu on halpaa, mutta asiakas toivoo tehtaansa käyvän myös tammikuussa.

Seuraukset

Kasukiista ei yllättänyt KEU-tasolla. Valmistautuminen kaasuriippuvuuteen oikuttelevasta Venäjältä aloitettiin jo vuoden 2006 kiistan jälkeen.

Strategiat on luotu ja vaihtoehtoja mietitty, joskin korkeita kaasun hintoja ja varoissaan olevaa Venäjää ajatellen. Tämän vuoden kiista tukee komission pyrkimystä monipuolistaa kaasunkuljetusreittejä ja energiantuotantomuotoja Euroopassa sekä linkittää jäsenvaltioiden energiemarkkinat paremmin toisiinsa. Solidaarisuus Unionin jäsenvaltioiden ja lähinaapurien välillä osoittautui toimivaksi ja lähes kaikki valtiot selviytyivät kolme viikkoa kestäneestä kaasuntuontikatkoksesta ilman suurempia ongelmia.

Kiistan päättymispäivän lehdistökonferenssissa Euroopan komission Jose Manuel Barroso ilmaisi kolme tärkeintä seurausta, joita kaasuhanojen sulkeemisella on Unionin kannalta. Ensinnäkin komissio käyttää viisi miljardia euroa, joka sen budjetissa on parhaillaan käyttämättä, sellaiseen energiainfrastruktuuriin, joka kannustaa monipuolisia energianlähteitä ja maahantuontireittejä. 100 miljoonaa euroa tästä rahasta meni esimerkiksi Suomen ja Viron väliseen sähkönsiirtokaapeliiin, joka liittyy Venäjän verkossa olevat Baltian maat myös Pohjoismaiseen sähköverkkoon noin vuoden 2015 tienoilla. Baltian energiaturvallisuutta kohennetaan edelleen, kun Liettua yhdistetään Puolan verkkoon.

Toiseksi Barroso ilmoitti, että komissio tukee parhaillaan käsitellyssä olevan kolmannen energiapaketin täytäntöönpanoa, joka toisi enemmän läpinäkyvyyttä energian kuljetusverkostoihin, varastointiin ja kysyntään. Kokonaisuudessa tämä lisännee energiakaupan luotettavuutta informaation lisääntyessä. Jos sama järjestelmä saadaan ulotettua Ukrainaan ja Venäjälle, maakaasun

Viesti on selvä: Venäjä ei ole ollut luotettava partneri kaasutoimituksissa vuoden 2006 kriisin jälkeen, eikä tämä kriisi tehnyt siitä yhtään luotettavampaa

liikkeistä ja määristä saadaan huomattavasti paremmin tietoa. Valitettavasti halvahko ja helpohko mittarien asettaminen putkien kylkeen näissä maissa voi olla monimutkaisempaa kuin Euroopan Unionin virkamiehet haluaisivat uskoa, sillä parhaillaan arvokkaan maakaasun liikkeitä valtioiden rajat ylittävissä putkistojärjestelmässä lienevät tuntemattomia kaikille paitsi pimeitä voittoja käärivien eliittien sveitsiläisille pankkireille. Seurannan vastustuksen kovuus voi yllättää.

Kolmanneksi seuraukseksi Barroso mainitsi, että komissio aikoo esittää muutoksia direktiiviin maakaasulähteiden turvallisuudesta, jotta EU olisi tahollaan paremmin valmistautunut seuraavaan kriisiin. Viesti on selvä: Venäjä ei ole ollut luotettava partneri kaasutoimituksissa vuoden 2006 kriisin jälkeen, eikä tämä kriisi tehnyt siitä yhtään luotettavampaa. Kaasuputki Iraniin on selkein tapa hajauttaa Euroopan maakaasutoimituksia ja lobbaus Obaman porttikäytävillä käynee kovana. Yksi ensimmäisistä merkeistä Iranin ja Yhdysvaltojen suhteiden parantumisesta lienee allekirjoitettu sopimus Iranista Itävaltaan vedettävästä Nabucco-maakaasuputkesta.

Sillä aikaa Putin syyttää Bushia maakaasukiistan todelliseksi syyppäksi ja sysää Venäjän ennennäkemätöntä talouskriisiä lännen harteille. Putinin oma teoria Venäjän energiavarojen muuttamisesta sen lyhyen tähtäimen strategiseksi aseeksi vaikuttaa kaikkea muuta kuin vakuuttavalta, kun länsimaiset taloustieteilijät koittavat kilvan keksiä maaöljyn/maakaasun markkinahinnan mukaan pomppivalle Venäjän taloudelle kuvaavampaa sanaa kuin baananivaltio. Venäjän strateginen asema on sama kuin vuonna 2006 ja Bushin piikkiin mahtuu.

Keskinäisriippuvuus ja epätoivo

Keskinäisriippuvuus EU:n ja Venäjän välillä muuttuu. Euroopan Unionin toimet pyrkivät samanaikaisesti pienentämään yksittäisten jäsenmaiden riippuvuutta Venäjältä tuotavasta maakaasusta, sekä tuottamaan koko Unionille vaihtoehtoja, jotka eivät ole riippuvaisia epävakaasta ja poliittisesti eristäytyvästä Venäjästä. Jos komission toimet onnistuvat ja Venäjä jatkaa polkuaan, joka pitää sen talouden riippuvaisena energianviennistä Eurooppaan, on seurauksena keskinäisriippuvuuden väheneminen EU:n osalta ja riippuvuuden lisääntyminen Venäjän osalta.

Epätoivo Venäjän toimissa lisääntyy, ei vähiten siksi, että sen suurin voimavara keskinäisriippuvuudessa on edelleen riippuvainen Ukrainan halusta toimia maakaasun läpikulkumaana. Tämän seurauksia Euroopan tuleville konflikteille voi vain arvailla.

VAIHTOPENKKI SAMBIASSA

HIDASTA JO TAHTIA, HYVÄ IHMINEN!

En ollut varsinaisesti suunnitellut missään vaiheessa opintojani lähteväni Sambiaan. Täällä kuitenkin olen. Lähdin Suomen lähetystöön harjoitteluun kuukauden varoitusajalla, ilman odotuksia. Jälkeenpäin olen ymmärtänyt, ettei Afrikkaan voi edes lähteä suurten suunnitelmien ja odotusten kanssa. Afrikkaan ei voi varautua muuten kuin malarialääkkeillä ja matkavakuutuksella.

Lähetystö tarjoaa siistiä sisätyötä suomalaisessa seurassa. Hektinen ja suorittamiseen tähtäävä länsimaalainen onkin törmännyt kulttuurikonflikteihin lähinnä työajan ulkopuolella. Bussit tulevat omalla ajallaan ja menevät suunnilleen sinne suuntaan, mihin olet menossa. Liikelle tietysti lähdetään vasta, kun bussi on täynnä. Jokaisella länsimaalaisella ja keskituloisella sambialaisella on sisäkkö, joka pesee sukat puhtaammiksi, mitä ne ovat koskaan ennen olleet. Seitsemän aikaan tulee pimeä silmänräpäyksessä ja sen jälkeen ei kannata enää kulkea missään jalan – ei niinkään sen takia, että joku hämäräheikki

hyökkäisi, vaan koska kun pimeys tulee, ei enää yksinkertaisesti näe eteensä.

Eikä siellä diplomaattisen koskemattomuudenkaan suojissa pysty täysin irtautumaan asemamaan tarjoamasta kulttuurikontekstista. Sambialaisten virkamiesten kanssa on kovin haasteellista päästä yhteyksiin, koska he eivät yleensä omista kännykkää, eivät ole toimistoissaan, eivätkä etenkin arvosta sähköpostin käyttöä ja lisäksi he tuntuvat aina palk-

kaavan sihteereitä, joiden kautta mikään viesti ei kulje. Kaipaisin myös kovasti sambianenglannin aksentin alkeiskurssia, jotta – kun viimeinkin saan langan päähän tavoittelemani henkilön – puhelinkeskustelut herra ja rouva virkamiesten kanssa eivät pitkittyisi niin paljon sen takia, että pyydän jokaisen lauseen toistamista.

Nyt reilun kuukauden kestänyt afrikkalaistuminen ei ole ollut pelkkää kulttuurishokkia. Harjoittelu on toiminut oi-

vana näköalapaikkana Suomen kehityspolitiikan toteuttamiselle kohdemaassa. Olen saanut vastauksia monien mieltä askarruttavaan kysymykseen: kenen taskuun kehitysapuraha lopulta kulkeutuu? No, menehän sitä rahaa siihen, että houkutellessa paikallista väkeä seminaareihin ja budjetoidaan jokaiselle osallistujalle kuulakärkikynä ja kaksi vesipulloa. Samaa rahaa menee pääkaupungin ulkopuolellekin. Kauas lusakalaishotellin ilmastoidusta seminaarisalista: köyhään ja takapajuiseen Luapulaan, jonka pienellä pellolla viljelijänainen sai käsiinsä juuri pussillisen pavunsiemeniä. Näistä pavuista kasvaa aikanaan sato, joka tuottaa uusia siemeniä, joita voi myydä lähikylän tukkukauppiaalle.

Sambiaan voi lähteä muuten vaihtoonkin. Olen kuullut riemastuttavia tarinoita Lusakan yliopiston ainoalta suomalaiselta/länsimaalaiselta/valkoihoiselta opiskelijalta. Ehkä liioittelen, voi olla että siellä on joku toinenkin. Tarvitaan vain oikeaa asennetta, koska Lusakan yliopisto asettaa opintielle odottamattomia esteitä: Poliitiikan tutkimuksen maisteriopintoja ei voikaan valita, koska niitä ei tänä vuonna järjestetä, kun ainoa ohjelmaan hyväksytty opiskelijakin reputti sen yhden tentin. Lukujärjestyksen suunnittelijalla on ollut huono päivä, kun päivän kahdesta tunnin luennosta toinen alkaa kello 7 aamulla ja toinen klo 17 illalla. Kirjaston turvaporteista ja vartijan syynistä pääsee läpi

kirjastokortilla, jonka pystyy hankkimaan vain ja ainoastaan kirjastosta. Jonne ei siis pääse hankkimaan sitä ilman korttia. Jos tulee sen sijaan vessahätä, pitää löytää ensin jostain joku, jolla on vessaan avaimet ja sen jälkeen ristiä sormet ja toivoa, että vessasta tulee vettä.

Mutta kuten sanottua, nämä Movat vain hidasteita ja niistä pääsee yli, kunhan unohtaa hetkeksi omat suunnitelmansa ja aikataulunsa. Pitää uskaltaa hidastaa tahtia, jotta voi ilman suorittajalle ominaista syyllisyydentuntoa heittäytyä afrikkalaiseen verkkaisuuteen. Pitää uskaltaa olla laiska - työajan ulkopuolella, tietenkin siis.

KLUBISSA KUULTUA:

Elias L. ja Antti T. runollisina toimistolla:

Elias: "Klubilainen on kuin yöperhonen.

Heti kun näkee toimistolla valoa, pyrkii sitä kohti."

Antti: "Klubilainen on kuin kastemato. Kun saa liikaa nestettä niin kuolee kadulle."

"Aattele Eeva, parinkymmenen vuoden kuluttua me ollaan vanhoja keski-ikäisiä miehiä" -Jari M.

"P-klubin oma Nokia-missio: ensin haetaan fiilistä ja sit ruvetaan kaatuileen." -Maria S. pullo kädessä

**Sidotaan
nopeasti ja edullisesti**

**Pro gradut ym.
päättötyöt**

Kopiopalvelu!

Pahvivalmiste

Hämeentie 24, 20540 Turku
02-232 8879

Ma - Pe klo 8.00 – 15.30

Konfliktit ja äkilliset luonnonkatastrofit

Suuressa maailmassa löytyy paljon esimerkkejä alueista, jotka ovat kovin herkkiä sekä konflikteille että luonnonkatastrofeille. Monesti nämä uutisoidaan erillisinä tapahtumina. Jokaisella itseään kunnioittavalla kansainvälisen politiikan toimijalla ja harrastajalla tulisi luonnonkatastrofi-uutisten myötä aina herätä kaksi kysymystä: Onko tässä mahdollisuus konfliktin syntymiseen tai jo olemassa olevan konfliktin ratkaisuun?

Ensimmäinen teesini olisi, että siellä missä tapahtuu luonnonkatastrofi, etsi konfliktin ratkaisun mahdollisuutta. Tästä selvin esimerkki on Aceh. Acehin rauhaa pyrittiin hieromaan moneen otteeseen ja ulkopuolisia rauhankäyttäjiäkin oli mukana. Monimutkainen tilanne ei kuitenkaan ottanut ratketakseen – konfliktipalapelin palasiin kuuluivat mm. korruptoitunut armeija, Acehin alueella olevat luonnonvaraesiintymät, itsenäisyystaistelijat sekä kärsivät neljä miljoonaa acehilaista. Jouluna 2004 Asian tsunami aiheutti valtavia tuhoja Acehissa: 180 000 ihmistä kuoli ja 600 000 joutui kodittomaksi. Laajoja asutusalueita pyyhkiytyi pois kartalta kokonaan. Tsunami vaikutti myös rauhantunnusteluihin. Se ei välttämättä ole elokuussa 2005 solmitun rauhansopimuksen taustalla olevista tekijöistä tärkein, mutta merkittävä kuitenkin – avaten tietä rauhaan.

Toiseksi, kun kuvat purkautuvasta tulivuoresta tai maanjäristyksen romahduttamista taloista täyttävät tv-ruudun, on syytä miettiä, voisiko luonnonkatastrofi laukaista konfliktin. Kiinan viime vuonna tapahtunut Sichuanin maanjäristys oli esimerkki potentiaalisesta sisäisen konfliktin mahdollisuudesta. Tuhannet

asukkaat menettivät kotinsa, ja monet menettivät lapsensa romahtaneiden koulujen raunioihin. Syytökset viranomaisia vastaan nousivat heti pinnalle: rakennusstandardeja ei ollut noudatettu ja korruption vuoksi meni paljon enemmän henkiä kuin olisi tarvinnut. Kiinan hallitus onnistui kuitenkin hallitsemaan ja rauhoittamaan tilanteen. Elementtejä sisäisen konfliktin syttymiseen olisi kuitenkin ollut olemassa. Monet länsimaiset toimijat tunnustivat sekä humanitäärisen avun tarpeen, että potentiaaliset konfliktipinnat. Länsimaat ja useat niiden Kiinassa toimivat yritykset antoivat apua aktiivisesti.

Japanikin auttoi merkittävästi maanjäristyksen jälkeisissä toimita saaden kiitosta kiinalaisilta. Lopputuloksena Kiinan keskuhallinto vahvisti asemaansa kotimaassa ja toisaalta suhteitaan ulkomaihin. Potentiaalisista lyhyen aikavälin konfliktipinnoista tulikin yhteistyön kontaktipintoja.

On toki myönnettävä, että paljon enemmän esimerkkejä on luonnonkatastrofeista, jotka ovat vain tapahtuneet johtaen merkittävään inhimilliseen kärsi-

mykseen ilman muutoksia ympäröivässä yhteiskunnassa tai poliittisessa järjestelmässä. Melko uskomattomana voi pitää USA:n olematonta reaktiota New Orleansin peittyessä hurrikaani Katrinnan nostattaman tulvivan meriveden alle elokuussa 2005. Katrina ei varmastikaan ole edes paras esimerkki Toisaalta myös paljon Acehin ”salamarauhaa” hitaammin askelin eteneviä prosesseja voi alkaa luonnonkatastrofien jälkimainingeista. Myanmarin sotilasjuntan ja lännen suhteet ovat olleet niin tulehtuneet, että maa on sulkeutunut ulkomaailmalta. Seurauksena se on saanut vain murusia kehitysavusta ja kansainvälisten rahoituslaitosten lainoista ja on

Jokaisella itseään kunnioittavalla kansainvälisen politiikan toimijalla ja harrastajalla tulisi luonnonkatastrofi-uutisten myötä aina herätä kaksi kysymystä.

häntäpäässä kansainvälisillä kehitysmittareilla mitattaessa. Sykloni Nargis koetteli Myanmariä pahasti vuoden 2008 toukokuun alussa. Nargisin nostattama tulva-aalto nousi noin 35 km ylös Irrawaddyn suistoaluetta tappaen noin 100 000 henkeä ja jättäen kodittomiksi useampia miljoonia. Sotilasjuntalta kesti kuukauden syklonin jälkeen ennen kuin se päästi kansainväliset avustusjärjestöt toimimaan maassa. Vieläkään ei ole selvyyttä siitä, tuleeko tämä ”avautuminen” jatkumaan laajempaan juntan ja ulkomaiden toimijoiden yhteistyönä esim. kehitysavun piirissä vai jääkö se vain hetkelliseksi humanitaarisen avun antamiseksi välittömästi syklonin jälkeen.

Siispä, äkillisen luonnonkatastrofin tapah-
tuessa olisi pyrittävä tunnistamaan siihen mahdollisesti liittyvä konfliktin syttymisen tai toisaalta ratkaisun potentiaali nopeasti. Sitten pitäisi vain toimia päättäväisesti täydellä sydämellä ja kaikkia käytettävissä olevia voimavaroja hyväksi käyttäen. Jokaiseen konfliktin ratkaisun mahdollisuuteen kannattaa tarttua ja potentiaaliset palot pitää pyrkiä sammuttamaan.

TUNTEMATON BYROKRAATTI
&
TAISTELU
PAREMMAN MAAILMAN
PUOLESTA

LIITY JOUKKOIHIN
VS-VANU.FI

VASEMMISTONUORET

**Soihdu on palanut jo vuodesta 1997,
älä anna sen sammua nyt.**

**ÄÄNESTÄ SOIHDUNKANTAJAA
EDUSTAJISTOVAALEISSA**

**Vaalipäivät 6.-7.4.
Ennakkoäänestys 31.3.-1.4.**

<http://org.utu.fi/tyyala/soihdunkantajat>
<http://soihdunkantajat.blogspot.com>

TYY VUONNA 0

1.1.2010 Turun yliopiston ja Turun kauppakorkeakoulun ylioppilaskunnat (TYY ja TuKY) yhdistyvät yhdeksi, uudeksi ylioppilaskunnaksi. Tämä tuo ylioppilaskuntamme edunvalvonnan piiriin noin 2000 uutta opiskelijaa. Kauppakorkealaisten tulo ylioppilaskuntaan kompensoi mukavasti viime kevään maisterisumaa, jossa noin samansuuruinen joukko sai tutkintotodistuksen kouransa. Yhdistyminen myös rikastuttaa ylioppilaskuntaa uusilla ihmisillä, mielenkiintoisilla alayhdistyksillä ja raikkailla ideoilla.

Lain silmissä ylioppilaskunta on täysin uusi järjestö, vaikkakin säilyttää TYYn rakenteen, henkilöstön ja varallisuuden. Käytännössä suurin osa TuKY:n näkyvästä toiminnasta siirtyy TuKY ry. -nimisen tiedekuntajärjestön alle. Uusi tilanne ei sinänsä vaadi ylioppilaskunnassa radikaaleja toimenpiteitä. Yhteydenpitoa tiedekuntien ja kauppakorkeakoulun kattojärjestön kanssa on kuitenkin tiivistettävä entisestään tiedekuntien saadessa vielä vahvemman autonomisen roolin uuden yliopistolain voimaantulon myötä. Jo pari vuotta sitten väläytetty idea tiedekuntiin palkattavista koulutuspoliittisista projektisihteereistä voisi olla jälleen pohdiskelun arvoisen.

Yhdistyminen on mielestäni nähtävä ennen kaikkea rikkautena. Uusia mielenkiintoisia alayhdistyksiä tulee sen myötä TYYn alle. Pällekkäisyyksien vähentämiseksi tiettyjen alayhdistysten ja valiokuntien on varmasti hedelmällistä yhdistyä tai ainakin laajentaa toimintaansa: Erasmus Student Networkit (ESN) ja taloustieteen ainejärjestöt etunenässä. Myös TYYn valiokuntien toimenkuvia ja määrää on syytä arvioida uudelleen vuoden vaihtuessa. Käytännön taloustieteellinen osaaminen luultavasti myös lisääntyy kauppakorkeakoulaisten elävöittäessä ylioppilaskuntaa tietämyksellään muun muassa markkinoinnista, johtamisesta ja yrittäjyydestä. Miten tämä potentiaali saadaan parhaiten hyödynnettyä uudessa ylioppilaskunnassa?

Ylioppilaskuntien yhdistymisessä on edetty hyvässä yhteisymmärryksessä. Voi varmaan sanoa, että yhdistymistä on jollakin tasolla valmisteltu jo vuosia. Viime vuoden lopulla ja tämän vuoden alussa edustajistot, ylioppilaskunnan korkeimmat päättävät elimet, ovat päässeet linjaamaan yhdistymiseen liittyvistä asioista. Pahat kielet ja asiasta tietämättömät haluavat usein puhua pelkästään rahasta. Siitäkin ovat ylioppilaskuntien edustajistot päässeet tammikuussa

yhteisymmärrykseen: Yhdistymissopimuksen mukaan uusi ylioppilaskunta saa 40 000 euroa TuKY:ltä lopun jäädessä kauppatieteilijöiden käyttöön pääosin Parkin ja edunvalvonnan ylläpitämiseen. Rahasta ei Turussa ole koskaan juurikaan kiistelty. 40 000 euroa kuvastaa ennen kaikkea kasvaneita edunvalvonnan tarpeita 2000 kauppakorkealaisen liittyessä mukaan organisaatioon.

Huhtikuun 6. ja 7. päivä pidettävissä edustajistovaaleissa valitaan 41 edustajaa nykyisten TYYn ja TuKY:n vaalikelpoisten jäsenten joukosta uuden Turun yliopiston ylioppilaskunnan edustajistoon. Edustajisto aloittaa työnsä jo syksyllä, vaikka sen virallinen toimikausi alkaa vasta vuoden 2010 alussa. Tämä siksi, että muun muassa hallinnon opiskelijaedustajat saataisiin valittua hyvissä ajoin ennen uuden yliopiston syntymistä.

Kehotan kaikki p-klubilaisia olemaan mukana valitsemassa TYYlle uutta edustajistoa! Millainen sinun mielestäsi ylioppilaskuntasi pitäisi olla vuonna 0?

*kirjoittaja on TYYn
koulutuspoliittinen sihteeri*

Vuosisadan yliopistouudistus?

Eduskunta käsittelee kevään aikana esitystä uudeksi yliopistolaiksi. Kaikki yliopistot muuttuvat joko julkisoikeudellisiksi tai yksityisiksi säätiöiksi. Tämän myötä yliopistojen taloudellinen asema on vapautumassa, mikä tekee yliopistoille helpommaksi hankkia omaa rahoitusta. Vapauden mukana seuraa myös taloudellinen vastuu, ja teoriassa myös yliopiston konkurssi on mahdollinen. Itsenäisempään taloudelliseen asemaan liittyvät myös lukukausimaksujen mahdollistaminen EU/ETA-maiden ulkopuolelta tuleville opiskelijoille.

Taloudellisen aseman mukana myös yliopistojen hallintoa uudistetaan. Rehtorin valta kasvaa, ja tästä tulee entistä enemmän kuin yliopiston toimitusjohtaja. Yliopistojen demokraattista päätöksentekokoneistoa karsitaan rajusti, ja samalla myös dekaanien ja laitosjohtajien valta kasvaa. Yliopiston ylin päätösvalta kuuluu tulevaisuudessakin hallitukselle, jonka kokoa supistetaan. Puolet hallituksen jäsenistä on tämänhetkisen lakiesityksen mukaan valittava muiden kuin yliopistolla työskentelevien tai opiskelevien keskuudesta, ja myös hallituksen puheenjohtaja on valittava näiden ”ulkopuolisten” joukosta. Yliopiston henkilökunnan virkasuhteet muuttuvat tulevaisuudessa tavallisiksi työsuhteiksi, kun työnantajana ei ole enää Suomen valtio vaan säätiö.

Kaikki eivät kuitenkaan ole sulattaneet tätä vuosisadan yliopistouudistukseksi tituleerattua lakiesitystä sellaisenaan. Helsingin yliopiston opiskelijat valtasivat viime syksynä Helsingin ylioppilaskunnan Vanhan ylioppilastalon protestina lakiuudistukselle. Sittenkin Opiskelijatoiminnaksi itseään kutsuvan verkoston tempaukset ovat herättäneet laajaa kiinnostusta myös pääkaupungin ulkopuolella. Myös yliopistojen henkilökunta on aktivoitunut

Helsingin oikeustieteellisen tiedekunnan dekaanien mukaan lakiesitys on paitsi sisäisesti ristiriitainen myös ristiriidassa perustuslain kanssa, jossa turvataan tieteen vapaus.

vastustamaan lakia, viimeisimpänä yksittäisten henkilöiden lisäksi myös Professoriliitto ja Tieteentekijöiden liitto. Kriitiikin terä kohdistuu lain epädemokraattiseen ja hätäiseen valmisteluun: loppuvuodesta yliopistolaisille tarjottiin mahdollisuutta kommentoida lakiesitystä, mutta yliopistolaisten lausunnot on jätetty viimeisimmästä lakiluonnoksessa lähes täysin huomiotta.

Muita kritiikin kohteita lakiesityksessä ovat olleet pelko rahoituksen riittävydestä myös perustutkimukselle ja uuden johtamismallin kytkeminen itsenäisempään taloudelliseen asemaan. Helsingin oikeustieteellisen tiedekunnan dekaanien mukaan lakiesitys on paitsi sisäisesti ristiriitainen myös ristiriidassa perustuslain kanssa, jossa turvataan tieteen vapaus.

Vaikka alistuneita ja katkeria kommentteja lakiuudistuksesta kuuluu yhä paljon, on kapinamieliala yliopistolaisten keskuudessa leviämässä. Opiskelijatoimintaverkoston tammikuun lopussa Helsingissä järjestämän yliopistolaisten yleiskokouksen jälkeen kriittiset ulostulot ovat entisestään lisääntyneet eri puolilla Suomea. Ainakin Joensuussa, Tampereella ja viimeisimpien huhujen mukaan myös Turussa kritiikot ovat järjestäytyneet. Lakiehdotuksen eduskunnan lähete keskustelun yhteyteen 19. tai 20.2. suunnitellaan mielenilmauksia, ja yliopistolaisten valtakunnallinen suurmobilisaatio on suunnitteilla näillä näkymin 13.3. Myös jotkut ylioppilaskunnat, TYY mukaan lukien, ovat katsoneet aiheelliseksi jatkaa lain kritisointia. Nähtäväksi jää, missä muodossa keväällä kovan paineen alla oleva eduskunta lopulta hyväksyy ”vuosisadan yliopistouudistuksen”.

SITOEIN VAI SITOMATTA?

- KAMPPIILYKESKUSTELU

Kirjoittajan pään sisällä vaelteleva punapaita ja liekkimies sattuivat eräänä päivänä samaan aivolohkoon ja ajautuivat tietysti välittömästi sanaharkkaan. Erotuomariksi herätettiin uinumassa ollut Poliitiikan Tutkija.

I Erä

Liekkimies: Poliitikka ei kuulu ylioppilaskuntaan!

Punapaita: Kaikkihan tietävät, että politiikkaa on kaikkialla, halusimme tai emme. Väittämällä, että sitä ei ole ylioppilaskunnassa teikäläiset vain verhoavat tekemänne politiikan yleisen edun nimiin.

Liekkimies: Kaikilla ”meikäläisillä” ei kuules ole halua julistaa olevansa poliittisesti sitä tai tätä, mutta haluamme silti päästä mukaan vaikuttamaan. Me sitoutumattomat kannatamme aina parasta vaihtoehtoa!

PP: Te ja teidän parhaat vaihtoehtonne ja yhteinen ylioppilaaan asianne! Onko sellaisia muka olemassa?

Erotuomari: HEI! Ei hämääriä käsitteitä siellä! Tämän on tarkoitus olla reilu väittely: epäselviä käsitteitä ei käytetä eikä niiden olemusta myöskään ruveta selvittelemään!

PP: OK, OK, ei mennä siihen. Ei kaikilla sitoutumattomilla ehkä välttämättä mitään piiloagenda ole. Mutta riveissänne mukana olevat tunnetut poliittisten aatteiden symppaajat syövät kyllä pahasti politiikkanne uskottavuutta ja asettavat sen vaikuttimet kyseenalaisiksi. Tästä johtuen joillakin sittariryhmillä on tällä hetkellä selvästi oikeistolainen tai vasemmistolainen leima, jota ne ontuvasti yrittävät kiistää.

Ding! Kello kilahtaa ja ensimmäinen erä päättyy tasaväkisenä. Toinen erä alkaa, ja Liekkimies painaa päälle samalla taktiikalla kuin alussakin.

II Erä

LM: Miksi poliittisten ryhmien täytyy aina puolustaa omien puolueidensa linjauksia, vaikka nämä asiat eivät millään tavalla kuulu edustajistoon?

PP: Itse asiassa eri poliittisten nuorisjärjestöjen puolueisiin sitoutumisen aste vaihtelee, ja opiskelijajärjestöjen ja näiden paikallisryhmien vaihtelee vieläkin enemmän. Tämän takia sitoutumattomien vastakohtana puhutaan poliittisista, eikä esimerkiksi sitoutuneista

Erotuomari: Pysytään asiassa!

Teksti: **Elias Laitinen**
Kuva: **Tanja Amper**

PP: Sorry, harhauduin. Jos haluaa selvittää, kuinka pahasti mikäkin poliittinen edustajistoryhmä on puolueensa talutusnuorassa, kannattaa katsoa, kuinka moni edariryhmän aktiiveista on sekaantunut myös puolueeseen. Koska aktiiveja on vähän, tilanteet saattavat tämän osalta vaihdella paljonkin, kun aktiivit vaihtuvat.

LM: Mutta asioiden puoluepolitisointi edustajistossa on joka tapauksessa mautonta.

PP: Myönnetään. Mutta mielestäni tällaista tapahtuu kuitenkin suhteellisen harvoin.

Toinenkin erä on päättymässä tasaväkisenä, mutta viime sekunneilla koko erän hyvin puolustautuneen Punapaidan suojaus pettää ja Liekkimies pääsee sivaltamaan.

LM: Faktaksi kuitenkin jää, että poliittisten ryhmien toimijat ovat sitoutumattomia useammin mukana muista syistä kuin yhteistä ylioppilaa asiaa ajaakseen.

(Erotuomari: Hei! Eikö tästä jo puhuttu!)

LM: Tästä seuraa, että sitoutumattomat ovat keskimäärin innostuneempia ja aktiivisempia istumaan erilaisissa työryhmissä, ja myös edustajistossa sitoutumattomien ryhmien edaattorit ovat keskimäärin aktiivisempia ja asioihin perehtyneempiä kuin poliittisten. Sitoutumattomien motivaationa on todellinen halu vaikuttaa ja olla mukana, kun taas poliittiset ovat joskus mukana poliittisesta velvollisuudentunnosta pitääkseen yllä aatteensa uskottavuutta.

III Erä

Edellisestä erästä sisuuntunut Punapaita käy vastahyökkäykseen.

PP: Ajatellaanpa tätä nyt puhtaasti hyötynäkökannalta. Niin hyvin kuin esimerkiksi Soihdunkantajat ajaakin jäseniään asemiin ylioppilaskunnassa ja yliopistolla, tämä loppuu ”kun gradu meidät erottaa”. Puolueet pitävät takuulla jäsenistään huolta myös tämän jälkeen.

LM: Nyt ei voi kyllä muuta kuin myöntää. Jos olisin itsekin tämän saman määrän työtä tehnyt jonkun poliittisen ryhmän eteen, niin olisi varmaan työllisyysnäkömät huomattavasti paremmat kuin nyt. Mutta sentään me olemme vapaita kannattamaan aina parasta vaihtoehtoa, mikä on kaikkien etu!

PP: Tuo on silkkaa pötyä. Teikäläiset tekevät poliittisia lehmänkauppoja vähintään samalla innolla kuin me poliittiset.

LM: Mutta niinhän tämä systeemi toimii! Ei siinä ole mitään väärää, niinhän kaikki tekevät!

PP: Aivan, mutta jos olet tuota mieltä, niin miksi sitten kiellätte tekevänne niin ja julistatte suureen ääneen olevanne nimenomaan tässä kohden poliittisia parempia? Tämä minulle ei ole koskaan selvinnyt.

OTTELU JÄÄ KESKEN, MUTTA
JATKUU INTERNETISSÄ P-KLUBIN
KESKUSTELUFOORUMILLA.

HAASTATTELUSSA VALTIO-OPIN PROFESSORI HANNU NURMI

Professori Hannu Nurmi on palannut virkaansa viiden vuoden tutkimusprojektin jälkeen. Nurmi toimi johtajana Suomen Akatemian rahoittamassa tutkimuksessa *Models of Political Institutions – projekti (MOPI)*, joka keskittyi tutkimuksessaan erityisesti poliittisten instituutioiden äänestys- ja vaalijärjestelmiin. Viiden vuoden työn tuloksena syntyi 20 artikkelia ja kirjaa sekä 20-30 konferenssia ja useita matkoja tutkimuskohteisiin. Suurimmaksi saavutukseksi MOPI-projektin tuloksista Nurmi arvostaa Julkisen valinnan tutkimuskeskuksen (PCRC) perustamisen Yhteiskuntatieteelliseen tiedekuntaan vuonna 2008. PCRC on valtio-opin laitoksen, Kauppakorkeakoulun ja Hampurin yliopiston yhteistyöllä toimiva tutkimuskeskus, joka tutkii esimerkiksi peliteorioita, päätöksentekoteorioita ja demokraatista hallintoa. Nurmi toimii keskuksen johtajana. Hän arvioi ensimmäisen toimintavuoden olleen kohtuullinen.

Professori Nurmi kertoi paluusta virkaansa ja opetustehtäviin tuovan virkistävää vaihtelua. Nurmi koki syyslukukaudella PER1 kurssin luennoimisen haasteellisena, koska suurin osa kurssilla käsiteltävistä aiheista on melko kaukana hänen omasta erikoistumisalueestaan. Nurmi kertoo opettaneensa syyslukukaudella myös ”ylimääräisiä” luentokursseja, jotka eivät varsinaisesti sisälly viran opetusvelvollisuuteen. Yleisesti hän kuvaa laitoksen henkilökuntatilannetta hyväksi, mikä on puo-

lestaan mahdollistanut paremman keskinäisen jaon opetuksessa. Laitoksen rahoituksen vakaus on myös parantunut. Opiskelija-aines on innostunut ja aktiivista, arvioi Nurmi. Erityisesti opiskelijoiden kirjoitusvalmius on parempaa kuin viisi vuotta sitten. Tutkintovaatimusten tulevaisuuden suurimmaksi haasteeksi Nurmen mukaan nousee esiintymisen ja puhe- taidon osaamisen kehittäminen.

Koko akateemista maailmaa koskeva rakennemuutos vaikuttaa myös Turun yliopistoon ja valtio-opin laitokseen. Hannu Nurmi on seurannut yliopiston kehitystä valtio-opin laitokselta yli 30 vuoden ajan ja todistanut useita muutoksia ja muutosty- tyksiä. Nurmen ollessa Yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan dekaani- na 1990-luvun alussa, päätettiin perustaa harvinaisella yksimielisyydellä jokaiselle oppiaineelle oma laitoksensa. Nykyinen kehitys on jälleen yhdistämässä laitoksia. Nurmi pelkää, että muutos- prosessissa päädytään toistamaan aikaisempia virheitä, toisaalta hän huomauttaa myös maailman muuttuneen.

Valtakunnallisesti ratkaisevaa suunnannäyttäjää yliopisto- maailman kehityksessä odotetaan uudesta yli- opistolaista, jonka odotetaan tule-

van eduskunnan käsittelyyn hel- mikuun loppupuolella. Professori Nurmea huolestuttaa lainmuutok- sen kiireellinen aikataulu, ja siitä seuraavat mahdolliset ongelmat. Hän myös odottaa mielenkiinnolla uutta Aalto-yliopistoa, koska se on ainutlaatuinen empiirinen kokei- lu, joka osoittaa mitä (suurella) rahalla mahdollista tehdä tieteel- lisessä tutkimuksessa. Nurmi kri- tisoi yliopistomaailman tuotanto- tehokkuusajattelua ja peräänkuu- luttaa yliopiston moninaisuutta. Laitosten rahoituksen perustuessa vain suoritettuihin tutkintoihin ja julkaistuihin tutkimuksiin esimer- kiksi opetuksen arvostus kärsii.

Lisätietoa

Professori Nurmen kotisivu:

<http://users.utu.fi/hnurmi/homepage/>

Models of Political Institutions –projekti: <http://vanha.soc.utu.fi/valtio-oppi/mopi/>

Julkisen valinnan tutkimuskeskus: <http://www.soc.utu.fi/sivustot/pcrc/>

Perustiedot

Nimi: Hannu Nurmi

Koulutus: VTT (1974)

Virka: professori (1995-), Julkisen valinnan tutkimuskeskuksen johtaja

Keskeiset tutkimusalueet: äänestysmenettelyt, päätöksentekoteoria, peliteorian poliittiset sovellukset, epätasälliset käsitteet ryhmäpätöksenteossa.

Teksti: **Saku Lehtinen**

HAASTATTELUSSA VALTIO-OPIN PROFESSORI EERO PALMUJOKI

Tampereen yliopistossa kansainvälistä politiikkaa opiskellut Eero Palmujoki kiinnostui tutkijan urasta pro gradua tehdessään. Sittemmin Palmujoki on ehtinyt tutkijan urallaan toimimaan useissa eri tehtävissä kotimaassa ja ulkomailla. Ennen siirtymistään Turun yliopiston valtioopin laitoksen professoriksi virkavapaalla olevan Harto Hakovirran sijaiseksi Palmujoki toimi yliassistentin virassa Tampereen yliopistossa. Professorin viransijaisuus ei ole hänelle ensimmäinen, sillä hän toiminut aikaisemmin viransijaisena ja vierailevana tutkijana Suomessa ja ulkomailla, mm. Singaporessa, Vietnamissa ja Espanjassa. Hän kokee kansainvälisen kokemuksensa myötä akateemisen työn peruslähtökohdan olevan samanlaisista kaikkialla. Tampereen

yliopiston politiikan tutkimuksen laitoksen Palmujoki kertoo erovan Valtioopin laitoksesta suoremman kokonsa ja yhteiskunnallisen painotuksen osalta. Suurempi laitoskoko tuo mukanaan sekä etuja että haittoja.

Laitoksen johtaja toimii laitoksen ”toimitusjohtajana”, joka johtaa ja valvoo laitoksen toimintaa ja toimii mm. laitosneuvoston kokousten puheenjohtajana. Laitosjohtajan roolin Palmujoki kokee haastavana yliopiston rakennemuutoksen paineessa ja epätoisuudessa. Roolin positiivisena puolena hän kokee paremman mahdollisuuden tutustua laitoksen henkilökuntaa. Hän kertoo myös saaneen vinkkejä ja tietoa viime vuonna valtioopin laitosjohtajana ja mvs. professorina toi-

mineelta tamperelaiskollegaltaan Ilkka Ruostetsaarealta.

Palmujoen mukaan opettajan ja tutkijan roolin yhteensovittaminen on luonnollinen osa akateemista työtä. Sen sijaan yliopiston hallintovelvollisuudet työllistävät henkilökuntaa välillä turhankin paljon, esimerkiksi henkilökohdainen ajanhallinnan valvonta aiheuttaa ylimääräistä työtaakkaa. Palmujoen nykyisiin opetustehtäviin sisältyy mm. kv. linjan pro gradu –tutkielmaseminaariryhmän opettaminen.

Professori Palmujoki toivoo lopuksi opiskelijoilta aktiivisuutta ja ahkeruutta.

Professori Palmujoen teoksia:

Vietnamin ulkopolitiikka ja ideologia Saigonin kukistumisen jälkeen, Tampereen yliopisto 1988.

Sustainable Forest Management through Multilateral Environmental Agreements and Market-based Mechanisms; (yhdessä Pekka Virtasen kanssa) Helsinki: Ministry for Foreign Affairs, 2002.

Southeast Asian regionalism from above and from below (editor: Eero Palmujoki), Tampere Peace Research Institute, 2003.

Revolutionary pragmatism and formal Marxism-Leninism : an analysis of Vietnam's foreign-policy argumentation from the fall of Saigon to the collapse of the socialist world system, Tampereen yliopisto 1995.

Perustiedot

Nimi: Eero Palmujoki

Koulutus: YTT (1995)

Virka: laitosjohtaja, mvs. professori (viranhaltija Harto Hakovirta)

Keskeiset tutkimusalueet: globaali hallinta, kansainvälinen ympäristö- ja kauppapolitiikka; alueellistuminen, erityisesti Kaakkois-Aasia; poliittinen kieli, ideologia ja kansainväliset suhteet sekä kehityskysymykset, erityisesti Vietnam.

Erikokoisia juhlahuoneistoja
Ei erillistä tilavuokraa
Erinomainen ruoka
Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
karonkat, sauna

**Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin
ja muihin opiskelijatilaisuuksiin.
Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.**

Puh. 2511122, 0400-487167
turun.upseerikerho@kolumbus.fi
www.turunupseerikerho.fi

TURUN UPSEERIKERHO r.y.
tilausravintola

Kaivokatu 12 — Uudenmankatu
20520 Turku — Hämeenkatu
Itäinen Pitkäkatu

TYKS
Kupittaa
Data
City

REILU JUOMINEN
EDISTÄÄ
HENGITYSTÄ

Räventala
PROFFAN
KELLARI

REHTORINPELLONKATU 6
PUH. 250 5515

ARVOSTELUSSA

Emma Salokoski Ensemble: Veden alla

(Texicalli Records 2008)

Veden alla on nuorista, lahjakkaista jazzmuusikoista koostuvan Emma Salokoski Ensemblen toinen pitkäsoitto. Ensimmäinen, Kaksi mannerta, lumosi kuulijan herkillä ja tyylikkäällä sävellyksillä ja sovituksilla, eikä uutuuskaan jätä kuulijaansa kylmäksi.

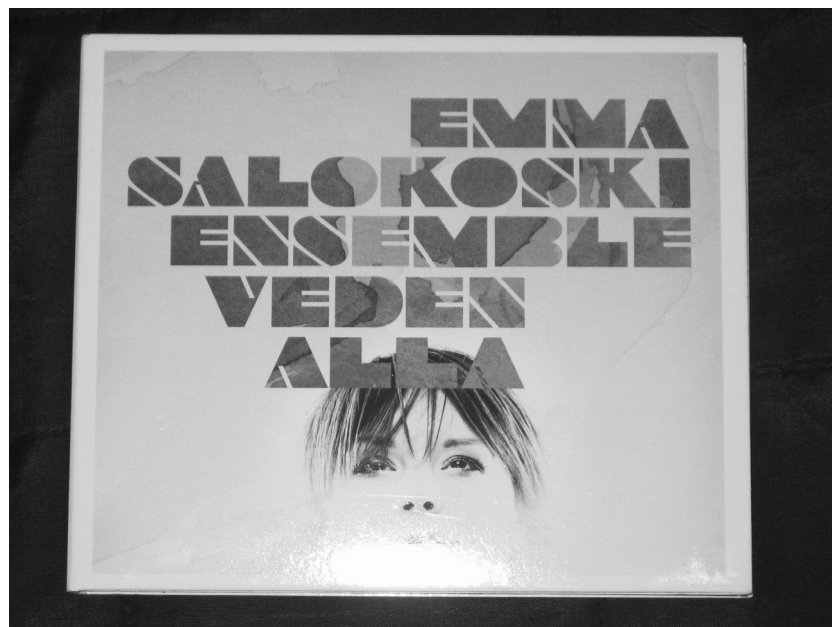
Jo aiemmassa tuotannossaan Ensemble on tullut tunnetuksi brasilialaisvaikutteista, aiemmin kuulemattomista käännöksistä sekä lainakappaleista yhtyeen omien tuotosten ohella. Kappaleita uudelle albumille onkin lainattu eri tahoilta, esimerkiksi Bob Dylanin sävellykseen pohjaava, Emma Salokosken suomeksi sanoittama Pohjan poika sekä Tuomari Nurmion kappale, kahden yksinäisen kohtaamista kuvaava Kurjuuden kuningas. Ensemblen omista sävellyksistä Tuomo Prättälän uuden suhteen epävarmuutta lämpimästi käsittelevä Lamppulaulu saa hymyn huulille yksinkertaisuudellaan. Kuitenkin yli muiden koko albumilla nousee riipivän kaunis nimikappale, uskaltamisen melankolinen ylistys Veden alla.

Emma Salokoski Ensemble on malliesimerkki hienovaraisesta ja kunnioittavasta yhteisöstä, jossa kaikki instrumentit

saavat tilaa kappaleiden kokonaisuudesta tinkimättä. Kannuksensa monissa eri kokoonpanoissa ansainneet muusikot Prättälä, Porra, Timonen ja Kosonen ovat kaikki oman instrumenttinsa virtuooseja, ja soittamisen riemun kuulee kaikkein vähäeleisimmissäkin suorituksissa. Laulaja Emma Salokosken ääni taas herättää jokaisen kappaleen eloon koruttomalla ja herkällä tyyllillään. Salokoski ei korosta itseään, vaan välillä tuntuu että hän tarkoituksellisesti häivyttää itsensä vain tarinankertojan rooliin.

Ensemblen esikoislevyn jälkeensä uutta albumia kohtaan ladatut odotukset olivat korkealla, ja

uutukainen ylittää riman korkeammalta kuin kukaan ehkä osasi arvata. Musiikillisesti Veden alla on monipuolinen ja vaihteleva, mutta samalla kuitenkin jopa edeltäjänsä ehjempi kokonaisuus. Levy kuljettaa kuulijansa tunnelmasta toiseen saumattomasti ja hienovaraisesti, kappaleiden erilaisuutta kunnioittaen. Vaikka tunnekaala liikkuu Oodi kahville-kappaleen levottomasta riemusta Tiistaieuforian alakuloiseen, lannistuneeseen kapinaan, ei Veden alla ole ainoastaan koelma hienoja kappaleita. Se on palapeli inhimillisistä tunteista, elämästä ja rakkaudesta musiikkiin, monikasvoinen kuin ihminen itse.

Toimittajan hommissa Turun maakuntaradiossa

Viidettä vuotta poliittista historiaa opiskeleva Eeva Ahotupa suoritti harjoittelunsa Yleisradion Turun toimipisteessä syksyllä 2007. Mitään yleistä hakua ei ollut, vaan Eeva hankki paikan oma-aloitteisesti ottamalla yhteyttä toimitukseen sähköpostitse ja puhelimitse, saaden lopulta kutsun haastatteluun.

Yleisradion Turun toimipiste on pieni aluetoimitus, jossa kaikki tekevät kaikkea. Harjoittelijankin toimenkuva oli hyvin laaja Eeva pääsi toimittamaan ja editoimaan uutisjuttuja sekä myös lukemaan niitä radiossa. Työ vaati paljon teknistä osaamista, joten poliittisen historian opinnoista ei sinänsä ollut järjettömän suurta hyötyä, vaan monet asiat vaativat omaa aktiivista opettelua. Eeva kuitenkin pitää tätä pääosin hyvänä seikkana: asiat oppii yleensäkin parhaiten kantapään kautta ja onneksi mulla on hyvät kantapäät. Lisäksi kun olin oppinut leikkaamaan juttuja, sain niiden toimittamiseen lähes vapaat kädet.”

Huonoja puolia harjoitteluajastaan Eeva löytää vähän: Yleisradiolla on rahat tiukassa, joten harjoittelu oli palkaton, eikä yliopistoltakaan herunut mitään. Olin kuitenkin varautunut tähän, ja työ oli onneksi kiinnostavaa, joten asia ei jäänyt harmittamaan. Lisäksi ohjaajakseni määrätty henki-

lö oli omassa työssään todella kiireinen, joten aika ajoin olin käytännössä ilman ohjaajaa. Kaikilta kyllä sai pyydettäessä apua, mutta omaa aktiivisuutta hommien hoitaminen vaati. Luulen, että otin harjoittelun vähän jopa liian vakavasti ja tein tuhattomasti ylitöitä pyrkinessäni olemaan ykkösluokan tähtitoimittaja vain muutaman viikon harjoittelun jälkeen.”

Positiivisiin puoliin Eeva nostaa työn arvaamattomuuden: Läheskään aina ei vielä aamulla tiedä minne päivän aikana joutuu, ja usein haastateltaville esitettävät kysymykset joutuu miettimään matkalla edellisestä haastattelusta. Kun aiheena on jokin itselle vieras EU-maatalousvääntö, ei ole aina niin helppoa keksiä mahtavia ja kiperiä kysymyksiä! Toisaalta, ei

jokaisessa työpaikassa pääse tapaamaan teollisuuspamppuja ja ministereitä, tai näkemään 15:tä vastasyntyntä Dalmatianpentua!”

Hyvistä kokemuksista huolimatta Eevan ura maakuntaradiossa ei harjoittelun jälkeen ole jatkunut, vaikka saikin jalkansa mukavasti oven väliin: hänelle tarjottiin kesätyöpaikkaa, mutta harmikseen oli jo lupautunut toisaalle. Tarjolla olisi ollut myös lyhyitä määräaikaishuutoja, mutta pidemmän päälle tämä vaihtoehto ei Eevaa kuitenkaan houkuttanut. Harjoittelusta jäi kuitenkin positiiviset muistot. Opin kolmessa kuukaudessa enemmän kuin kolmessa vuodessa yliopistossa!

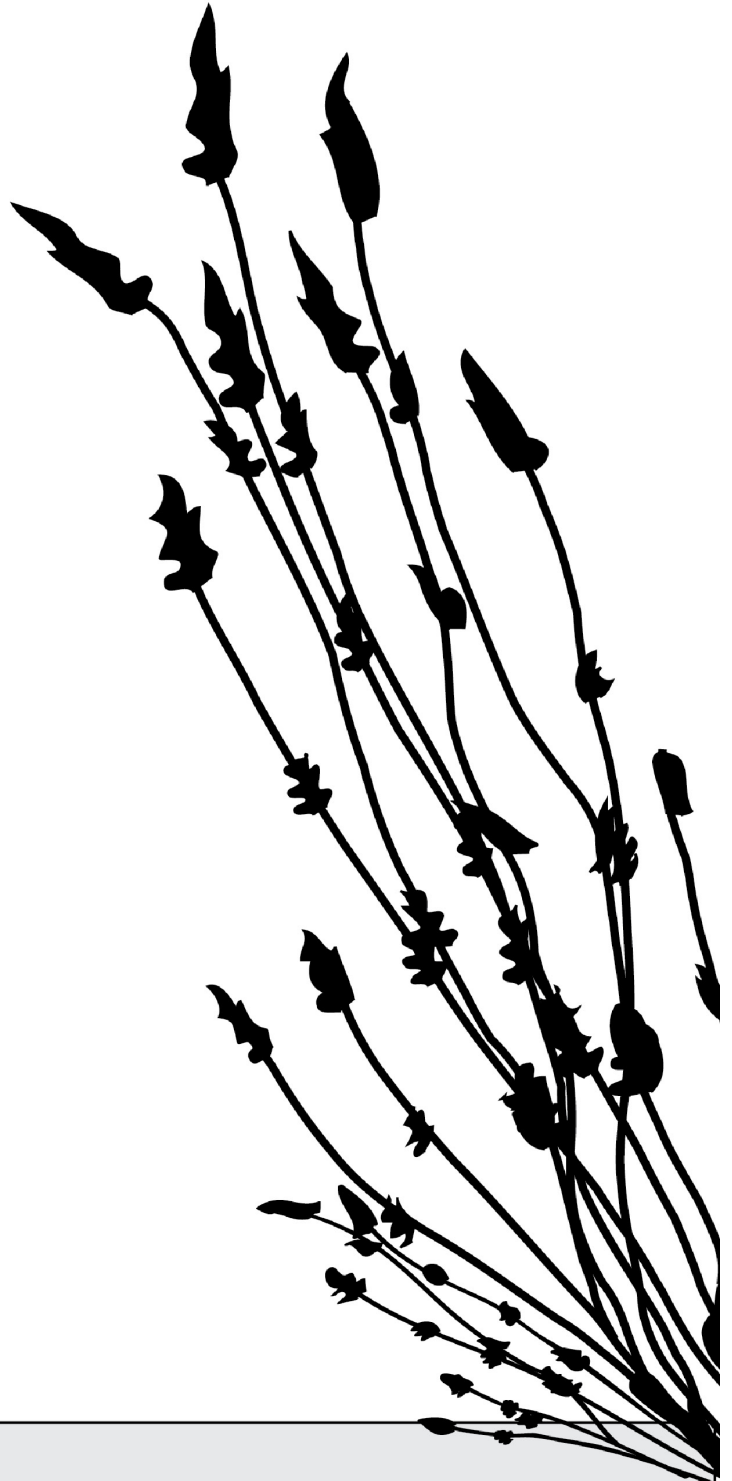
Turun Työpuku Oy

Dimex Oy
Fristads Oy

Brahenkatu 9
20100 Turku
02-231632

Vaihtoehtojen aika ei ole ohi

Sosialidemokraattien perusarvoihin ovat aina kuuluneet vapaus, tasa-arvo ja oikeudenmukaisuus. Tavoitteenamme on maailma, jossa kaikilla ihmisillä on mahdollisuus elää vapaata elämää. Jokaisella ihmisellä on oltava oikeus tehdä työtä, asua, rakastaa, perustaa perhe ja opiskella riippumatta taloudellisesta asemasta, etnisestä taustasta tai seksuaalisuudesta. Jokainen voi vaikuttaa omassa arkipäivässään ja parhaiten se käy yhdessä samalla tavalla ajattelevien ihmisten kanssa. Yhdessä pyrimme kohti oikeudenmukaisempaa ja tasa-arvoisempaa yhteiskuntaa.

www.tosy.fi

KANSAINVÄLISTÄ KOPOA JA KIRJAAMATTOMIA TAVOITTEITA

International youth exchange:

Young people influencing educational policies in
Tartu 31.1.-7.2.2009

Luantaina 31.1. kuluvaan vuoteen kello 7.41 nousi Kupittaalla Helsinkiin menevään junaan ainakin kaksi yhteiskuntatieteilijää, yksi oikeustieteilijä, yksi humanisti ja yksi kasvatustieteilijä. Ainakin, koska saattoihan myös monilla muilla kyseisten alojen opiskelijoilla olla sama suunta, mutta ei varmasti samaa tai edes yhtä mielenkiintoista määränpäättää kuin meillä viidellä. Olimme nimittäin matkalla yhteen Pohjois-Euroopan vanhimmista kaupungeista, Tartoon, jossa oli ollut yliopisto jo kahdeksan

vuotta ennen kuin ensimmäinen sellainen perustettiin Suomeen.

Lähdimme matkaan, koska Tartu Ülikooli ülöpilasesindus eli Tarton yliopiston ylioppilaskunta oli kuukausia sitten kutsunut oman ylioppilaskuntamme osallistumaan EU:n Youth in Action -ohjelman puitteissa rahoitusta saaneeseen projektiin nimeltä Young people influencing educational policies. Mukana oli virolaisten järjestäjien lisäksi kaksi ylioppilaskuntaa Latviasta, kaksi Liettuasta ja kaksi Suomesta. TYYn ohella

projektiin oli lupautunut osallistumaan Lapin yliopiston ylioppilaskunta.

Viikon aikana tutustuttiin kunkin osallistujamaan ja ylioppilaskunnan opiskelijoiden edunvalvontaan, sosiaaliseen tilanteeseen ja perinteisiin, sekä opittiin Bolognan prosessista ja aktiivisesta kansalaisvaikuttamisesta. Näillä keinoin pyrittiin projektin tavoitteisiin: yhteistyön kehittämiseen eri maiden yliopistojen opiskelijoiden välillä, opiskelijoiden edunvalvonnan kokemusten ja tietotaidon vaihtamiseen, ja edunvalvontatyön tehostamiseen niin paikallisella tasolla kuin koko Euroopassa.

Euroopan laajuisen opiskelijoiden edunvalvontatyön tehostaminen oli kirjattu projektin hankepapereihin lähinnä miellyttämään niitä lukevia EU-byrokraatteja. Ehkä.

Kirjatusta kunnianhimosta huolimatta, tai ehkä juuri sen vuoksi, lähestyimme monia tavoitetta jo ensimmäisenä päivänä Tartossa, kun jokainen ylioppilaskunta esitteli toimintaansa. Opimme paljon. Esimerkiksi sen, että Virossa ylioppilaskunnat saavat pääosan rahoituksestaan yliopistoilta, mikä luonnollisesti vaikeuttaa tehokasta edunvalvontaa. Ja sen, että Riian teknillisen yliopiston opiskelijaparlamentti

Team-Tartu (vasemmalta oikealle): Saara Uotila, Laura Heinonen, Eero Hokkanen, Toni Eklund, Aapo Rantanen.

päättää yliopiston puolesta, ketkä opiskelijoista saavat stipendit ja muut yliopiston avustukset.

Huomasimme myös, että Hedellä mainituista asioista puhuminen englanniksi, rinnakkaisten ja päällekkäisten käsitteiden sekä erilaisten kulttuurien läsnä ollessa on haastavaa. Keskustelut onneksi helpottuivat, kun illan tullen kunkin maan edustus istui yhteisen pöydän ääreen sammuttamaan janoaan.

Ensimmäisenä iltana me suomalaiset opetimme veljeskansoille sitsaamisen saloja; sitsit kun ovat erottamaton osa suomalaista, tai ainakin turkulaista opiskelijakulttuuria. Ruotsin kieli oli odotetusti suurin kompastuskivi baltialaisille ystävillemme, mutta sanat ”We will have Estonia on the table...” ja ”Skål” toimivat erittäin hyvin. Ruoaksi tarjosimme saaristolaisleipää ja graavilohda Turusta sekä leipäjuustoa ja lakkahilloa Lapista. Illan onnistumisprosentti lähenteli 90:tä jo yöllisten kiitosten perusteella, mutta ampaisi täyteen sataan, kun liettualaisten absolutistisiipi seuraavana iltana omaa ohjelmaa aloittaessaan julisti: ”Tonight we will have a slightly calmer, REAL cultural evening”. Tavoite saavutettu.

Erot Suomen ja Baltian maiden korkeakoulupolitiikoissa sekä sosiaaliturvajärjestelmissä ovat suuret. Kaikissa Baltian maissa on käytössä lukukausimaksut, ja valtaosa niin koti- kuin ulkomaisistakin opiskelijoista maksaa ne itse. Yliopisto tukee usein lahjakaimpia opiskelijoita erilaisin stipendein, mutta valtiolta ei heru edes priimuksille muutamien kymmenien eurojen arvoisia, kunkin opiskelijan tilanteen

mukaan erikseen harkittavia, tulkia enempää.

Saamani käsityksen mukaan Lukukausimaksut eivät ole Baltian maissa kannustaneet korkeakouluja tehokkuuteen, houkutteleet niihin lisää kansainvälisiä opiskelijoita, saati kannustaneet opiskelijoita valmistumaan nopeammin. Päinvastoin: Riian teknillisen yliopiston koulutusohjelmiin hyväksytään opiskelijoita lahjakkuudesta piittaamatta yliopiston tulojen kasvattamiseksi, Vilnassa ylioppilaskunta on

Erot Suomen ja Baltian maiden korkeakoulupolitiikoissa sekä sosiaaliturvajärjestelmissä ovat suuret

havainnut jopa joidenkin yliopiston opettajien hyväksyvän tenteissä luntaamisen liian suurien kurssikokojen ja tästä aiheutuneen henkilökuntapulan paineessa, ja lähes kaikki Tartossa tapaamani baltialaiset ylioppilaskunta-aktiivit kertoivat käyvänsä töissä rahoittaakseen opintonsa.

Vaikka kolmannen seminaaripäivän luento ja keskustelut Bolognan prosessista olivatkin mielenkiintoisia, voiton tartolaisten erikseen järjestämisestä ohjelmanumeroista veivät kaupunkisuunnistus ja vierailu yliopiston vanhalla anatomian laitoksella. Tartossa todella kannattaa käydä: Raatihuoneen aukiolta avautuu talvela näkymä, joka vetää vertoja mille tahansa Keski-Euroopan

kulttuurikaupungille, Pirogovin puisto ja yliopiston rakennukset muodostavat loistavan ympäristön rauhallisille kaupunkikävelyille, ja Ruutikellarista, Euroopan korkeimmasta pubista, saa ensiluokkaista olutta litran tuopeissa. Päälle päätteeksi kaupungista löytyy myös paikallisen ylioppilaskyläsäätiön ylläpitämä erittäin edullinen hostelli, hyviä ravintoloita sekä eloisa opiskelijakulttuuri.

Viimeisenä seminaaripäivänä Tartossa puhuttiin kielivähemmistöjen asemasta korkeakouluissa. Ruotsia äidinkielenään puhuvat muodostavat meillä Suomessa oman erikoisryhmänsä myös korkeakoulutuksessa, kun taas Baltiassa venäjänkielinen vähemmistö pyritään mahdollisimman hyvin sulauttamaan osaksi kokonaisuutta.

Viimeistään silloin me turkulaiset huomasimme paitsi ymmärtävämmemme omaa järjestelmäämme eri valossa ja oppineemme Baltian maiden korkeakoulupolitiikasta myös sen, että olimme tutustuneet matkalla toisiimme – paljon paremmin kuin olisi ikinä tullut tutustuttua Suomessa. Viisi eri aloja opiskelevaa, erilaisin aattein ja asentein varustettua ihmistä, jotka Suomessa tunsivat toisensa lähinnä ylioppilaskunnan toimijoina, tuntevat nyt toisensa ystävinä ja lisäksi ainakin yhden hyvän tyypin jokaisesta Baltian maasta. Sehän tällaisissa projekteissa kai on se perimmäinen ja hienoin tavoite.

Mielenosoittajan kymmenen käskyä

Vaikkeat ajat ovat koittaneet. Pieni maamme hoipertelee globaalissa kriisissä kuin sokea rapajuoppo katuojan partaalla. Näinä kansakuntamme kohtalonpäivinä, kenen tahansa, opiskelijan tai normaalinkin ihmisen mielessä voi syntyä kysymys: Voimmeko me pienet ihmiset vaikuttaa yhteiskuntamme tapahtumiin?

–YES WE CAN! Vastaus on aktiivinen kansalaistoiminta. Pieni piristävä mielenosoittaminen on yksi loistava tapa. Saat viestisi kuuluviin tai ainakin kuulet sen itse. Ketut pois häkeistä! Ketut häkkeihin! Häkit kettuihin! Sinä päätät. Seuraavassa ohjeita käytännön toimintaa varten.

1. Hanki mielenosoituksellesi lupa.

Jos haluat järjestää mielenosoituksen, sinulla on oltava siihen lupa. Lupaa voi anoa poliisilta. Lisäksi sinun kuuluu huolehtia järjestysmiesten ja mahdollisen äänentoistolaitteiston hankkimisesta. Voit tietenkin järjestää luvattomankin mielenosoituksen, mutta silloin se on vailla lain suojaa ja hyväksyntää. Voit joutua kantamaan seuraukset nahoissasi. Osallistuessasi, ota ensin selvää kumpaa lajia mielenilmaus on.

2. Kutsu kaverisi mukaan.

Mielenosoitus toimii parhaiten, kun siihen osallistuu mahdollisimman paljon ihmisiä. Muistele vaikka suurlakkoa. Ilmoita mielenosoituksestasi hyvissä ajoin mahdollisimman suurelle määrälle ihmisiä. Jos haluat sanomasi muiden kuin kansamielenosoittajiesi ja ohikulkijoiden tietoon, kannattaa vinkata asiasta tiedotusvälineille. On hyvä sopia myös ko-

koontumispaikka, josta siirrytte itse mielenosoituspaikalle. Reipas marssiminen kulkueessa herättää huomiota, pysäyttää liikenteen ja luo yhteishenkeä.

3. Saavu paikalle ajoissa.

Valmistaudu mielenosoitukseen huolella. Pukeudu sään vaatimalla tavalla. Bikineissä ei välttämättä kannata lähteä talvipakkaseen. Tapahtuma kestää yleensä useita tunteja, joten varaa riittävästi juomaa ja ruokaa mukaan. Saavu paikalle hyvissä ajoin: ehdit mukaan ja usein kokoontumispaikalla mielenosoittajille kerrotaan pelisäännöt, joiden puitteissa toimitaan. Liian aikaisin ei välttämättä ole hyvä saapua. Taannoin eräs mielenosoittaja saapui tapahtumapaikkakunnalle jo edellisenä iltana, ystäviään tapaamaan. Tapaamisesta tuli pitkä ja harras, ja se sujui äärimmäisen kosteissa merkeissä. Tästä seurasi se, että seuraavana päivänä mielenosoituksessa (ja valtamediassa) nähtiin harmaakasvoinen ja tärisevä ihmisraunio.

Kuva: **Jani Malino** (fogger.servut.us)

4. Positiivinen ajattelu kannattaa.

Tappiomieliala ei kannata. Vaikka ajansi asian toteutuminen vaikuttaisi kuinka epätodennäköiseltä, apatiaan ei pidä vaihua eikä nihilismiin turvautua. Kärsivällinen työ kantaa hedelmää. Neuvostoliittokin kaatui lopulta. Eli liput liehuen tulta päin.

5. Tiedä asiasi ja pysy siinä.

Jolleen mielenosoitus voi olla paikka henkilökohtaisten patoutumien purkamiseen. Tähän tarkoitukseen se sopiikin mitä parhaiten, kunhan purkaa patoutumansa mielenosoituksen aiheen kautta. Mõlyapinoinnilla saat ehkä purettua paineitasi, mutta samalla voit tehdä tapahtumalle hallaa. On hyvä tietää mitä asiaa ajaa ja pystyä perustelemaan kantansa. Tiedotusvälineet tai vastapuoli voivat kysyä sinulta jotakin. Mielenosoitusturismi voi olla todella antoisaa, mutta silloin kannattaa pysytellä pois tapahtumien keskipisteestä, ellei tarkoituksesi ole sabotoida tapahtumaa.

6. Älä ota asioita liian henkilökohtaisesti.

Nyrkkeilijäkin häviää ottelun, jos hän menettää hermonsaa.

Yksikin mielenosoittaja alkoi purkaa sydäntään arkkiviholliselle, erälle perustuslakivaliokunnan puheenjohtajalle kesken tämän puheen. Syntyi sarja henkilökohtaisuuksia, painokelvottomia ilmauksia, yleistä karjuntaa sekä sarkastisia välihuomautuksia, mistä tuloksena käsittämätöntä mölinää. Onni onnettomuudessa oli, että raivonpurkaus sekoittui noin neljänsadan muun henkilön mielenilmauksiin. Puhe keskeytyi useaan otteeseen.

7. Pidättäydy väkivallasta.

Tässä asiassa kannattaa kuunnella Jeesusta. Luultavasti joudut katumaan ensimmäisen kiven/polttopullon heittoa. Väkivaltaiseksi muuttanutta mielenosoitusta kutsutaan mellakaksi. Mellakkaa varten on mellakkapoliisi. Tuskin tarvitsee sanoa enempää. Lisäksi sanomasi vesittyy ja sinut sekä kanssaihmissesi leimataan riehuviksi huligaaneiksi. Vaikka väkivalta olisi se ”sinun juttusi”, vaarannat lähimmäistesi terveyden. Parhaimmat tulokset saat aikaan käyttäytymällä rauhanomaisesti. Katso vaikka Gandhia.

8. Älä provosoidu.

Poliisi on läsnä kaikissa mielenosoituksissa, suuremmalla tai pienemmällä joukolla. Periaatteessa he ovat läsnä varmistamassa turvallisuuttasi. Muista että olet vastustamassa/ kannattamassa jotain muuta kuin poliisia. Pidä mielessäsi että poliisille ammattitaito, tässä tapauksessa joukkojenhallinta, on olennainen asia, jota täytyy harjoitella ja kehittää. Mielenosoitus voi olla tällainen tilaisuus. Takavuosina eräässä maassa järjestettiin mielenilmaus, jossa osanottajien mielestä poliisitoimet olivat ylivoimaiset. Mielenosoittajat provosoituivat. Poliisi oli hieman aikaisemmin hankkinut vesitykein varustettuja panssariajoneuvoja sekä perustanut mellakkayksikön, jotka yllättäen olivat kulman takana odottamassa. Lopputuloksen voit päätellä itse.

9. Pysy kohtuudessa

Mielenosoitus voi olla hyvä paikka tavata uusia ihmisiä ja pitää hauskaa ennen illan rientoja, eli eräänlainen etkopaikka. Voit siis nauttia alkoholia. Sopivasi nautittuna se toimii lämmikkeenä ja rohkaisee sinua tuomaan sanomasi julki. Mutta hyvä ihminen, herran nimessä, älä juo liikaa. Kännissä heiluminen ei ole parasta mainosta agendallesi. Liiallinen alkoholinkäyttö voi heikentää arvostelukykyäsi ja voit tehdä ratkaisuja, joita tulet katumaan. Eräs mielenosoittaja päätyi aikoinaan kaatokännissä valtiollisen televisiokanavan haastatteluun, jossa hän solvasi karkeasti tiettyä Rouva puhemiestä(esp.) Perimätiedon mukaan kyseinen mielenosoittaja kärsi useita viikkoja kammottavasta morkkiksestä.

10. Pidä hauskaa!

Mielenosoittamisen ei missään nimessä tule olla kurjaa ja tylsää. Tapaat luultavasti mielenkiintoisia ja samoin ajattelevia ihmisiä, kokea yhteenkuuluvuutta ja ehkä positiivisen massapsykoosinkin heidän kanssaan. Elämä jatkuu, vaikka asiasi ei voittaisikaan. Tapahtuman jälkeen kokoonnutaan yhteen ja siirrytään juhlimaan. Mielenosoituksen jälkeisessä nosteessa, adrenaliinin antaessa vauhtia, karkeloista tulee usein loistavat.

Onnea matkaan!

P-KLUBIN HALLITUS 2009

Uusi vuosi ja uudet tilanteet! Klubia rautaisella ammattitaidolla sekä tyttö-/poikamaisella innostuksella (vrt. Tommi Läntinen) eteenpäin luotsaava joukkio esittäytyy (ja tulee samalla paljastaneeksi itsestään myös jotain sellaista, jota ei itse asiassa varmaan olisi kannattanut julkaista tässä lehdessä). Tervetuloa kanssamme matkalle kohti ääretöntä – ja sen yli!

Näillä kysymyksillä hallituslaisia kiusattiin:

1. Sukunimi ja etunimet?
2. Syntymävuosi?
3. Lapsuudenkoti?
4. Vastuualue hallituksessa?
5. Mitä tekisit, jos et olisi P-klubissa?
6. Voimaeläimesi? Perustele lyhyesti:
7. Heräät aamulla Jonne Aaronin ja Päivi Räsänen vierestä. Mitä on tapahtunut?

Lauri L.

1. Lahoniitty, Lauri Olavi.
2. 1985
3. Lauste, Turku.
4. Puheenjohtaja.
5. Luultavasti opiskelisin.
6. Torakka - pakenen aina itsekin valojen syttyessä viemäriin.
7. Trivial Perseet! Niinpä, vuoden 2009 Perseiden jälkeen on Räsäsenkin myönnettävä, että vaikeet on tilanteet.

Jussi

1. Lammassaari, Jussi O. (O. olkoon arvoitus)
2. Kultainen ikäluokka eli 1985.
3. Kaarinassa. Koti on edelleen samanlainen, Kaarina ei ole - niitä kuntaliitoksia...
4. VPJ (vastuuton puheenjohtaja?), varainhankinta (jossa olen ollut laiska), hyvinvointi (josta tykkään kovasti) ja tuutorointi (joka on intohimoni).
5. Opiskelisin jossain muualla... Ehkä olisin ollut niin ilkeä, että olisin lukenut itseni sisään oikeustieteelliseen ja vienyt siten paikan joltain sellaiselta ihmiseltä, joka olisi oikeasti sinne halunnut.
6. Karhu. Tein testin Karhuveljeni Koda -elokuvan yhteydessä olevalla "Löydä oma toteemisi" -pelillä. Tulos oli kiistaton - tein testin varmuuden vuoksi kahdesti!
7. Vastaan KRP:n tiedotustilaisuuksista tutuksi tulleella tavalla: "tutkimusten tässä vaiheessa en voi kommentoida tätä asiaa".

Emma

1. Mäkelä, Emma Maria.
2. 1987
3. Vampula.
4. Sihteeri, tiedotusvastaava, ISHA-vastaava
5. Varmaan numeropalvelisin vieläkin.
6. Nummuliitti. Muumilaakson marraskuun lukeneet ymmärtävät miksi.
7. Läyliäisten evankelisten nuorten juhannustanssien ja euroviisujen yhteisjatkot yökylässä.

Mikael

1. Marisa, Mikael Jean Gilbert.
2. 1986
3. Dreuxissa junapuiston vieressä, Lausteella Turussa ja Auran Karviaisissa.
4. Taloudenhoitaja ja kv-vastaava.
5. Olisin Solvay business schoolissa Brysselissä nauttimassa maksullisesta koulutuksesta.
6. Kameli. Se haisee.
7. Istuin tapani mukaan jokirannan puussa juoden punkkarikiljua. Huivipäinen nainen ajoi avoferrarilla puun juurelle ja pyysi hyppäämään kyytiin. Hän suutelee minua ahnaasti. Muistini pätkee. Minut on sidottu kiinni alttariin. Huivipäinen nainen onkin sosiaalinen konservatiivi Päivi Räsänen! Hän lähestyy minua syyttävä sormi ojossa huulet tiukkana viivana. Jonne on laittanut motellihuoneensa paskaksi ja pakenee portieeria. Hän juoksee kellariin ja löytää minut ja Päivin. Jonne kritisoitsoi heteronormatiivisuutta. Järjestämme pyjamabileet ja snorttaamme viinaa nenään. Aamulla herään heidän välistään ja poistun kauhusta huutaen. Seuraavana päivänä Päivi soittaa minulle: "Olen raskaana."

Milla

1. Ikonen, Milla Varpu Maria.
2. 1988
3. Rauma.
4. Poliittisen historian kopo.
5. Kasvattaisin laamoja.
6. Dinosaurius. Se palauttaa uskoni rahanvallan rajallisuuteen, sillä rahalla ei saa dinosaurusta.
7. Karman laki on päättänyt kostaa kaikki ilkeät puheeni vuosien varrelta kerralla, ja tuominnut minut kuuntelemaan Päivi Räsänen ja Jonne Aaronin loputonta väittelyä aiheista tyylin "Onko pitkä tukka miehellä ok". Tätä säästää epävireisille uruille sovitettu Negativen ensilevy ikuisella repeatilla. Lopulta universumi on armahtanut minut ja olen vaipunut uneen.

Saku

1. Lehtinen, Saku Tapani.
2. 1986, Chernobylin ydinonnettomuus, Kekkonen kuolema, Palmen murha ja mina.
3. Rauma.
4. Valtio-opin kopo.
5. Opiskelisin enemmän.
6. Karhu, auttaa joka viikonlopun alkuun.
7. Jonne on nähnyt taas painajaista.

Joni

1. Kajander, Joni Kristian.
2. 1987
3. Nättinummi, Turku.
4. Liikunta, varainhankinta ja lippu-upseerisuus.
5. Olisin varmaan elämäntapaposteljooni, onneksi asia ei kuitenkin ole näin ja tuleehan klubissakin jaettua Tylkkäriä.
6. Taskurapu - sivuttaisliike on valttini!
7. Päätäni jyskyttää, olo on hutera, viimeinen muistoni on KD:n vaalipöytä ja sen ilmainen mehutarjoilu. Mitä on tapahtunut! Onko minut huumattu. Päivin motiivit paljastuvat, kun löydän taskustani Maata näkyvissä-tapahtuman lipun - minua oli käännytetty. Jonnen osuus juonesta paljastuu Jonnen kertoessa kyllästyneensä teinityttöihin ja kaipaavansa kypsempää seuraa. Keskellä Elysée-areenan jäätä vietetty yö oli kuitenkin ollut kylmä, thank god. Ensi shokin jälkeen, hieman rauhoittuneena, rupean miettimään pakoani. Ennen kuin ajatukseni ovat ehtineet raiteilleen, huomaan Päivin ja Jonnen livahtaneen naisten vessaan meikkaamaan, hetkeni oli tullut. Pakenin. Olin tyytyväinen selvittyäni pinteestä, mutta takaraivossa jyskytti edelleen, eikä Tepsin kotiottelut tuntuisi enää ikinä samalta.

Lauri M.

1. Miikkulainen, Lauri Aleks
2. 1987
3. Kemi.
4. Valmennuskurssivastaava, INDEX-vastaava, IAPSS-vastaava.
5. Hajoaisin elämäni sietämättömään tyhjiyteen. Painaisin duunia työn orjana sorron yössä.
6. Kilpikonna. Etenee varmasti ja rauhallisesti, kestää kovatkin iskut.
7. Yllätin Päivi Räsänen Turun yössä kääntymästä Jonne Aaronia uskoon väkipakolla. En halunnut kuunnella riitelyä vaan aloin julistaa molemmille universaalia rauhan ja rakkauden sanomaa. Jonne kutsui meidät jatkoille, loppuilta jääköön hämärän peittoon.

Nuppu

1. Ervasti, Nuppu Sanna Maaria
2. 1985. Norja voitti Euroviisut, Kymppitonni alkoi pyöriä telkkarissa.
3. Törnävällä, Seinäjoella: Provinssirock, mielisairaala ja joki. Lapsella palvelut kivasti lähellä.
4. Juhlat.
5. Itkisin itseäni uneen.
6. Manaatti. Se on vähän kuin muumi mutta kelluu paremmin.
7. Juhlapuhujalla, pääesiintyjällä ja juhlaemännällä lähti P-klubin vuosijuhlien jatkoilla lapasesta.

Piritta

1. Jokelainen, Piritta Anniina
2. 1988 - kultainen kahdeksankymmentäluku...
3. Rivitalonpätkä Tammelassa. Henkisesti lapsuudenkehtoni on kuitenkin Sotkamossa, sukuni kotikonnuilla.
4. Juhlavastaava.
5. Jos en olisi P-klubissa, olisin hyvin onneton. Jos en olisi hallituksessa, saisın enemmän opintopisteitä.
6. Jääkarhu, semmoinen selviää ihan mistä vaan.
7. Ruotsinlaiva. Siellä kaikki on mahdollista.

Tuulia

1. Merivuori, Petra Tuulia
2. 1986
3. Helsinki, Piikkiö, Sauvo, Turku. Todellinen lapsuudenkoti on Piikkiösä.
4. Työelämä, eli käytännössä alumnit ja svol-vo, ulkosuhteet sekä excut.
5. Jos en olis ollenkaan edes jäsen, niin mieltisin varmaan kevään pääsykoulusuunnitelmaa, tekisin töitä, matkustelin.. Jos taas olisin jäsen, mutta en aktiivinen sellainen, niin luultavasti tekisin enemmän muita järjestöjuttuja, ja ehdottomasti urheilisin enemmän. Ai niin ja voisin myös opiskella.
6. Eläimet on yleensä liian haisevia, likastavia ja äänekkäitä. Luulen, että ne vaan veis mun voimat.
7. Mikael on päättänyt ostaa P-klubille bilepaikan ja rahaa saadakseen järjestää baaribileet teemalla "taivas ja helvetti". Mut on ulkosuhdevastaavan roolissa pakotettu soittamaan kyseisille vastakkaisille tahoille, joista sit on lähetetty edustajat houkuttelemaan lisää porukkaa muuten kuiviin bileisiin. Koska aamuyöstä tulee pesäpalloa, on liikuntavastaava J. Kajander päättänyt järjestää jatkot kotonaan, megalomaanisen kokaisen telkkarin äärellä. Jatkoille on tietty aina pakko lähteä (ajattelevat myös Räsänen ja Aaron), mutta pelin edetessä huomamme, ettei pesäpallo sittenkään ole niin viihdyttävä tv-laji. Olis pitänyt lähteä toimistolle. Tai Lahoniityn saunalle.

Tiina

1. Muinonen, Tiina Annika
2. 1981
3. Vantaalla Hakunilassa.
4. Ympäristö, excursio ja liikunta.
5. Opiskelijan elämä olisi tylsää ja harmaata ilman P-klubia. Tekisin kyllä kaiken saman kuin nytkin, mutta se jokin puuttuisi.
6. Kotka. Vahva ja itsenäinen.
7. Oon just aikeissa kysyä sitä samaa Jonnelta ja Päiviltä, mut sit herätyskello soi ja tajuan et se olikin vaan unta..

Jari

1. Mäkinen, Jari Matti Juhani.
2. 1985
3. Espoo – totuus löytyi monitasoliittymästä.
4. Kulttuurivastaava ja ATK-maahinen.
5. Siteeraan idoliini Andy McCoyta: "Mä myisin persettä Amsterdammissa.."
6. Suklaamonni. Ne on niin ihania kun ne leikkii.
7. Mä oon yrittäny iskee Jonnea NGT:n keikan jälkeen. Päivi Räsänen on ollu samalla keikalla, enkä oo ollu varma siitä, kumpi on kumpi. Sit on täytyny ottaa varmuuden vuoksi molemmat. Mut se ei haittaa menoa yhtään..

Samuli

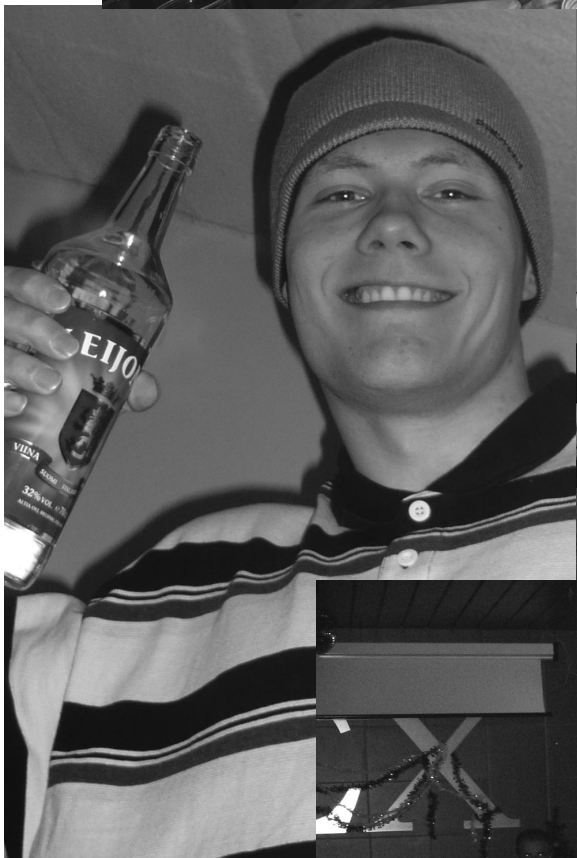
1. Maxenius, Samuli Mikael
2. 1988
3. Martti, Turku
4. Walpon päätoimittaja sekä Hol-vastaava
5. Olisin varmaan joku humanistihippi tai jotain.
6. Vesinokkaeläin. Äärimmäisen kummallinen tapaus, niin kuin allekirjoittanutkin.
7. Jotain todella huolestuttavaa. Syytän vääriä sieniä tapahtuneesta.

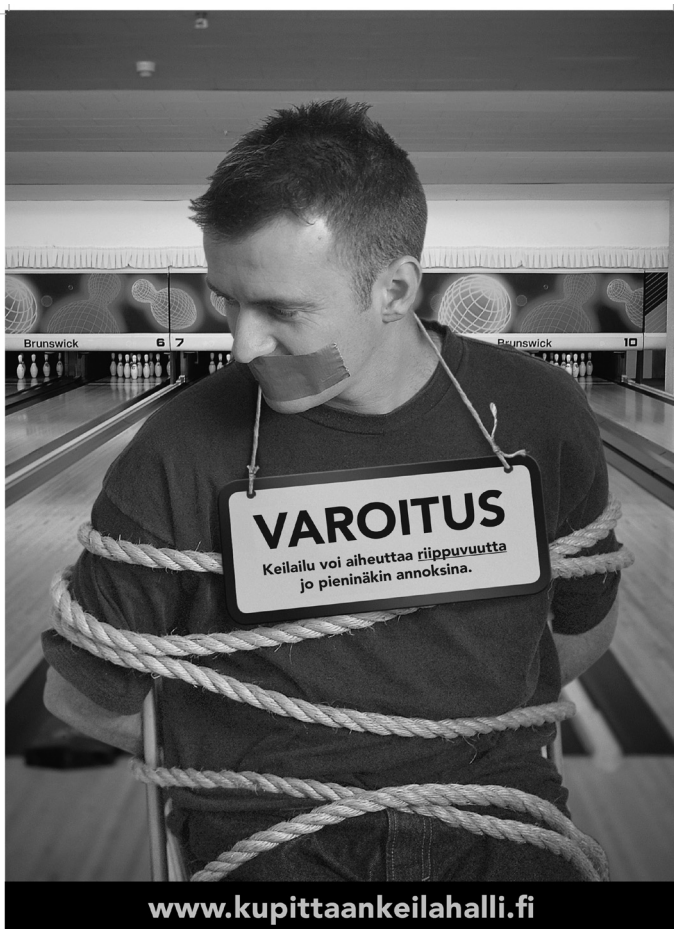

Kysymysten laatija:

Jari Mäkinen

Poliittista realismia on kuulua liittoon jo opiskeluaikana

Oma liittosi

www.sval.fi

 TURUN YLIOPISTO
 UNIVERSITY OF TURKU

Turun yliopiston
KIRJAKAUPPA

Kerttalinkatu 1
 20500 Turku

Puh. (02) 333 6666
 Faksi (02) 333 6660
 S-posti tykk@utu.fi
<http://kirjakauppa.utu.fi>

Kenen joukoissa seisoo?
Ota itse selvää.

I ♥
(kok.)

www.kokoomusnuoret.fi

**OLE realisti
VAADI mahdottomia**

Turun Opiskelevat Vihreät, TOVI
www.tovi.fi/ tovi-hallitus@utu.fi

NIGHTCLUB
**ZANZI
BAR**

BILEET JATKUVAT...

**PERJANTAISIN
04:ÄÄN**

**LAUANTAISIN
04:ÄÄN**

**VOIT MYÖS
VUOKRATA KÄYTTÖÖSI
220m²
YKSITYISTILAN,
JOSSA 16 HENKILÖN
SAUNA JA
ISOT SCREENIT.
TAI VUOKRAA VAIKKA
KOKO RAVINTOLA...**

TSEKKA KLUBIT JA LIVET NETISTÄ...

NIGHTCLUB NIGHTCLUB

ZANZIBAR | Humalistonkatu 7B, TURKU | +358 2 2404 100 | www.zanzibar.fi

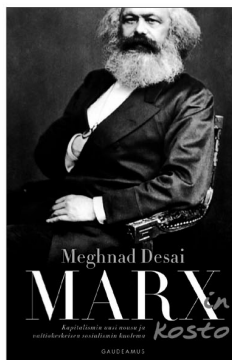

Kaupungin parhaat jälki-istunnot

Gaudeamus. Vakavaan tiedonjanoon.

Ilmo Massa (toim.)
VIHREÄ TEORIA
Ilmestyy huhtikuussa 2009.
Nidottu, n. 250 sivua.
Suositushinta 31 €

Meghnad Desai
MARXIN KOSTO
Nidottu, 427 sivua.
Suositushinta 36 €

Kia Lindroos & Suvi Soininen (toim.)
**POLITIIKAN
NYKYTEOREETIKKOJA**
Nidottu, 346 sivua.
Suositushinta 33 €

Juha Pekka Lunkka
**MAAPALLON
ILMASTOHISTORIA**
Nidottu, 320 sivua.
Suositushinta 36 €

Vuoden
tiedekirja
2008

www.gaudeamus.fi

Worldwatch-instituutti
MAAILMAN TILA 2009
MAAILMAN TILA 2009 esittelee
ilmastonmuutoksen koko laajuudessaan
sekä tarkastelee sen vaikutuksia ja
keinoja sen hidastamiseksi.

